

VESLANJE ROWING

GODINA X
BROJ 12

PROSINAC 2001
DECEMBER 2001

Tajnik VK Zagreba, Hrvoje Marijan Božičević donio je zastavu u Ottenaheim, prigodom osvajanja medalje na NC, ali od toga ništa.

Sastanak regatnog odbora u VK Neptun prošle godine prigodom održavanja druge regate Dalmacija kupa, a kada je završio službeni dio...

Pred odlazak na trku osmeraca studentica ove godine u Dubrovniku. Napetost raste iz sekunde u sekundu, već na pontonu.

izgladnjeli članovi regatnog odbora navalili na spizzu koju su pojeli poslije uspješnog rada.

Ornogače uz obalu rijeke Omble ili Rijeke Dubrovačke.

Tko će biti prvi? Raspravljaju kadeti na pontonu prigodom održavanja zagrebačke lige kadeta.

Još jedan pokal ovaj puta veteranski otišao je u Vela Luku. Nikša Priznić i Anito Šeparović.

VESLANJE – D AVIRON – ROWING – RUDERN – CANOTTAGGIO

VESLANJE - ČASOPIS HRVATSKOG VESLAČKOG SAVEZA
D AVIRON - MAGAZIN DE LA FEDERATION CROATE D AVIRON
ROWING - JOURNAL OF THE CROATIA ROWING FEDERATION
RUDERN - ZEITSCHRIFT DES CROATISCHE RUDERNVERBANDES
CANOTTAGGIO - PERIODICO DELLA FEDERAZIONE CROATA DI CANOTTAGGIO

GODIŠTE 12
VOLUME 12

PROSINAC
DECEMBER

BROJ 12 (89)
NUMBER 12 (89)

KAZALO – KONTENT

UZ 80 GODIŠNJICU OSNUTKA VK BOKOVO	4
NASTUP JUNIORSKE REPREZENTACIJE NA SP-u U DUISBURGU U SVJETLU PSIHOLŠKIH KARAKTERISTIKA.....	7
«MALI» ILI «VELIKI» KEMPES ?	9
SUSRETI OSMERACA STROJARACA HRVATSKE	11
IZ DNEVNIH NOVINA	18
ISTI SLUČAJ IZ TREĆEG KUTA GLEDANJA	19
VESLAČKI OSMERAC KATOLIČKOG BOGOSLOVNOG FAKULTETA PRVI PUTA NA SVEUČILIŠNOM NATJECANJU	20
U TUNISU JE BILO LOGISTIKE I IZ HRVATSKE	21
TREŠNJEVKA JE POBJEDNIK LIGE KADETA	22
O ČEMU JE RASPRAVLJAO IO VSD-a	23
KALENDAR NATJECANJA VESLAČKOG SAVEZA DALMACIJE	25
PRVACI HRVATSKE ZA KADETE I KADETKINJE	26

24. 6. 1603. *Zabilježena prva veslačka regata u Hrvatskoj u gradu Korčuli*
 7. 5. 1825. *U Splitu održana regata Sv.Dujma koja se s prekidima održava do danas*
 9. 6. 1872. *Osnovano «Prvo hrvatsko veslačko i ribarsko društvo» u Zagrebu*
 1892. *Veslački klub iz Zadra, Pule, Poreča, Izole i Trsta kao članice Jadranskog saveza iz Austrougarske osnivači su FISA-e u Torinu.*
 4. 11. 1939. *Osnovan je Hrvatski veslački savez u Zagrebu.*
 29. 7. 1940. *U Zagrebu održano prvo Prvenstvo Hrvatske u veslanju*
 11. 5. 1952. *Osnovan Veslački savez Slavonije*
 6. 1952. *Osnovan Veslački savez Zagreba*
 2. 7. 1952. *Osnovan Veslački savez Dalmacije*
 7. 1992. *Izašao prvi broj «Veslanja»*

Veslanje / D Aviron / Rowing / Rudern / Canottaggio
 Časopis Hrvatskog veslačkog saveza / Journal of the Croatia Rowing Federation
 Glavni urednik / Editor – in – chief : Rudolf Starić
 Osnivač / Founder : Veslački klub Croatia / Rowing Club Croatia
 Uređivački odbor / Editorial Boards : Zoran Emeršić, Zdravko Gajšak, Juraj Gamulin, Damir Marković, Ljudevit Brenc, Milivoj Slapničar, Rudolf Starić, Srećko Šuk, Igor Velimirović
 Stručni savjetnik / Expert adviser : prof. Srećko Šuk
 Adresa uredništva / Editorial Office : Rudolf Starić, 10020 Zagreb, Remetinec, Lanište 14 b, Hrvatska / Croatia, Telefon 01/ 6141- 589 ili 091 / 567 – 5207 Rukopisi i fotografije se ne vraćaju.

Prva stranica: 1. Primanje ovogodišnjih učesnika Svjetskog seniorskog i juniorskog prvenstva kod gradonačelnika Zadra, Božidara Kalmete; Zdravko Fain, predsjednik VK Jadran, Romano Bajlo, glavni trener, te veslači Branimir Vujević, Petar Milin, Marko Rušev, Danijel Bajlo, Marko Dragičević, Hrvoje Marić, Frane Nisetteo i Jurica Batur. **2.** Fotografija za uspomenu s svojim trenerom Romanom Bajlom. **3.** Prigodnom posjete Splitu, predsjednik vlade Ivica Račan posjetio je i HVK Gusar. Na slici Tomislav Smoljanović, iz HAVK Mladost i bivši veslač HVK Gusar, te Damir Vučićić, Igor Boraska,, Nikša Skelin, Ivica Račan, Siniša Skelin,, Duško Krstulović, predsjednik HVK Gusar, Tihomir franković i Jure Mrduljaš. **4.** Finiš osmeraca strojaraca na 9. susretu studenata strojarstva i brodogradnje Hrvatske u Zagrebu (listopad). **5.** Konačno su se vratili zagrebački veslači na savu (ali samo za filmske kamere i snimanje tv spotova). **6.** A kamermana režisera producenata, tajnika i tajnica i ostalog pomoćnog osoblja prigodom snimanja na Savi više nego kupaca na zagrebačkoj tržnici Dolac.

Sretne Božićne i Novogodišnje blagdane želi vam

Hrvatski veslački savez

Veslački savez Dalmacije

Veslački savez Zagreba

VK Arupinum

VK Croatia

VK Biokovo

HVK Gusar

VK Iktus

VK Istra

VK Medulin

VK Jadran – Rijeka

HAVK Mladost

VK Jadran –Zadar

HVK Mornar

VK Jarun

HVK Ošjak

HVK Jelsa

HVK Ner.Gusar

HVK Kaštela

VK Neptun

VK Krka

VK Sabljaci

VK Korana

VK Sv.Krševan

HVK Tisno

VK Trešnjevka

HVK Vrljika

HVK Vukovar

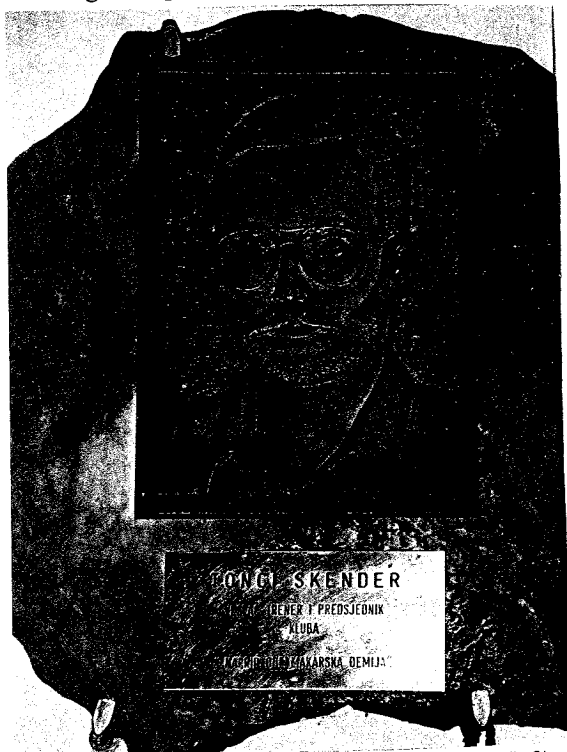
VK Zagreb

I Uredništvo «Veslanja»

Uz 80 godišnjicu osnutka VK Biokovo

spomenuti Dino Andrijašević. Ipak sadašnji predsjednik klub Žarko Antunović objektivno govori: Bez profesionalnog trenera ne može se previše dalje. Ako uspijemo premostiti tu barijeru, veslanje u Makarskoj krenut će sasvim drugim tokovima.

Da veslanje ne zamre u Makarskoj i da kao sport ne ostane kao povijesna činjenica potrudio se, sada pokojni Tonči Skender, veslač, trener i predsjednik kluba. Neumoran i uporan uspio je s još nekolicinom, održati kontinuitet rada u klubu. Nažalost taj veliki entuzijast prerano je umro a uspomena na njega je svake godine proljetna regata «Memorijal Tonči

Spomen ploča u novoizgrađenom klubu na veslačkog entuzijastu Tončija Skendera.

Skender», koja je obvezna regata Kupa Dalmacije. Klub je za svoju sportsku aktivnost dobio plaketu grada Makarske. I još jedna specifičnost koju mnogi ne znaju ili su već zaboravili. U Makarskoj je održano 49 prvenstvo Hrvatske (prvo u Dubrovniku, 1940), odnosno PRVO u neovisnoj Hrvatskoj (1991). Ne spomenuti Maria Gašpara ili Martina Šabića bila bi prava grehota. Koliko su mnogo utkali i još uvijek daju ovom klubu ispod Biokova uz Žarka Antunovića, znaju oni veslački djelatnici, koji su poklonili dio svog života svom klubu.

Nagrada Zagrebačke banke

Klub je dobio ove godine i novčanu nagradu Zagrebačke banke, koju dodjeljuje banka svake godine sportskim i kulturnim društvima u Hrvatskoj. Tih 20 000 kuna već je predodređeno za nabavku novi vesala i jednog ergometra. Međutim jedno od najvažnijih stvari je nabaviti trajler – prikolicu za čamce. Međutim u ovom sažetom prilogu prigodom 80 godišnjice kluba nismo spomenuli jednog veslačkog djelatnika, današnjeg predsjednika kluba, Žarka Antunovića?

Tko je Žarko Antunović?

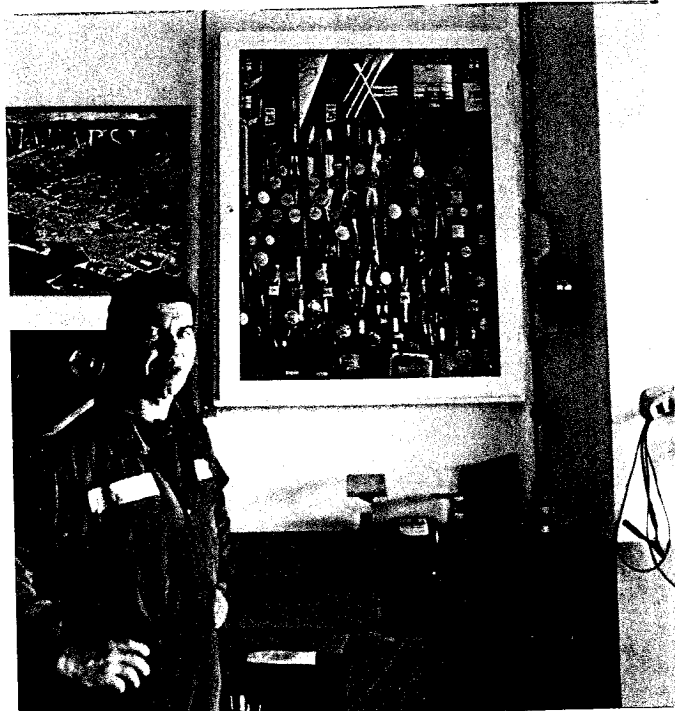
Priznajemo, spomenuli smo ga nekako usput ranije u tekstu. Međutim, tko je Žarko Antunović, odlični organizator i uporni

veslački djelatnik, veslački entuzijasta, kojeg bi poželio svaki klub.

Iako sam se javio mobitelom iz Trilja tek sat prije dolaska u Makarsku na putu za Dubrovnik da ću ga posjetiti, sumnjao sam da ću ga vidjeti, jer je bio negdje u «gradu», kako mi reče njegova supruga. I kad sam stigao u Makarsku, propitkujući gdje stanuje, nije bilo čovjeka koji ga nije poznao. Pred njegovom kućom bio sam u trenu a Žarko...spava! Odmara se, prilegnuo. Ali... uskoro je probuđen i započeo je razgovor, običan, jednostavan, veslački. I iz rečenice u rečenicu bio sam sve začuđeniji, priznajem uvidjevši da o ovom veslaču u «malom mistu» znam NIŠTA. Iako je veći od mene po uzrastu, iz trenu u tren osjećao sam se sve sićušniji a on sve veći i ogromniji. Moram iskreno priznati, da se taj «veći» odnosi na nepoznavanje njegove veslačke karijere koja je neobično bogata i raznovrsna.

Šesterostruki veteranski uzastopni prvak Hrvatske

Da nešto ne «štima» oko Žarka uočio sam prigodom sređivanja podataka o prvacima Hrvatske za veterane. Možda je i to bio razlog posjeti, instinktivno osjećajući, da se nešto velikog krije iza toga. I stvarno se sakrivalo. Jer, ako je netko prvak Hrvatske uzastopno 1989., 1990., 1991., 1992., 1993. i 1994. u skifu za veterane, to nije slučajno. Jer, mnogi veterani koji se danas

Žarko Antunović u radioni s «zaredenim» medaljama (a koliko znoja i truda!)

natječu raniji su prvaci bivše Jugoslavije i Hrvatske kao i učesnici SP-a ili SJP-a. Dakle jaka konkurencija postoji, a iza ovih «šturih» podataka moraju postojati i neki drugi uspjesi na sportskom polju, ali koji?

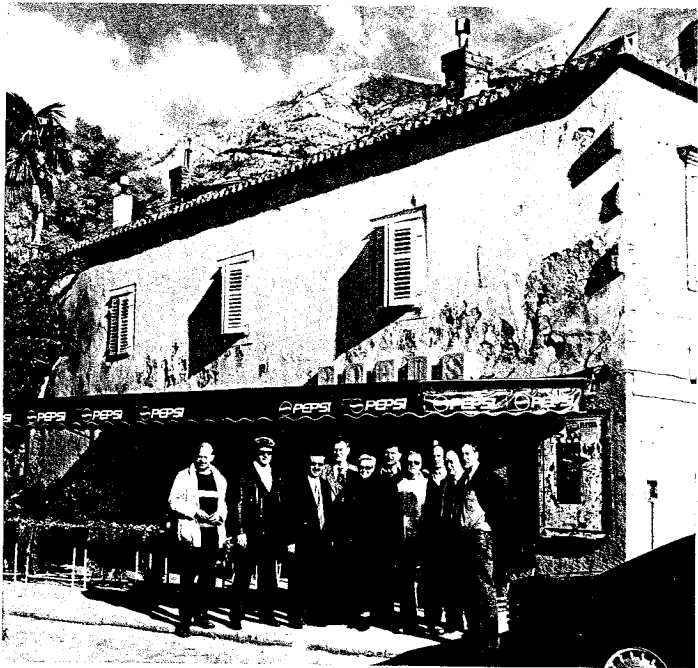
I tako iz rečenice u rečenicu taj jednostavan i skroman čovjek otkrivao je svoje sportske uspjehe malo poznati hrvatskoj veslačkoj javnosti. Sigurno, da njegovi prvi uspjesi na prvenstvima bivše Jugoslavije i Hrvatske početkom sedamdesetih završili su onog časa, kad je krenuo u Švicarsku u kojoj je radio petnaestak godina. I kako u pravilu, najveći broj naših «bivših» veslača prekida svoju karijeru pa čak i sa

Uz 80 godišnjicu osnutka VK Biokovo

Koliko znamo o veslačkom klubu u Makarskoj? Sigurno da veslački djelatnici iz Dalmacije znaju više a ostali malo ili vrlo malo. Klub je dobio ime po Biokovu, planinini koja se nadvila iznad danas nam svima poznate makarske rivijere s stotinama pješćanih vala, manji ili većih, ali fantastično privlačnih, posebno turistima.

Počelo je 1922. godine

Počeci sportskog veslanja u Biokovu datiraju od 1922. godine. Veslački klub Biokovo nastao je iz sportskog kluba Biokovo u okviru kojeg su studenti, sinovi imućnih Makarana osnovali veslačku sekciju. Sportsko društvo Biokovo uz veslačku sekciju imalo je još nogometnu, lakoaltetsku i bi-ciklističku sekciju. U prvim godinama postojanja sportskog društva, radnici nisu imali pristup u klub, pa ni mogućnosti da se ba-ve veslanjem, koje je bilo privilegija bogatih.

U ovoj kući na današnjor rivi bile su prve prostorije i hangari VK Biokovo

Prvi čamac uz prigodnu svečanost pušten je u more 10. rujna 1922. godine. Bila je to jola osmerka ili «kanoa na osam vesala» s imenom Makarska. Prvi čamac glatke građe bio je «utakmični četverac outrigger» nabavljen u Livornu 1928. godine.

Ali, na trenutak vratimo se u 1767. godinu

Međutim ovdje zastanimo i vratimo se u davnu 1767. godinu !! Iz «Zbirčica pjesama» sačuvanih u franjevačkom samostanu u Zaostrogu kraj Makarske opjevana je slikovito i živo u poznatim stihovima fra Frane Radmana međugradaska regata između Splitskoga i Makarana priredena na «stazi» između otočića Mrdulje ili Mrduje (par stotina metara udaljen od Brača u Splitskim vratima) i splitske luke (cca 18 km iliti 10 i još nešto milja). Dogodilo se to 6. rujna u kojoj pobijediše Makarani. Kako se proslavila ta pobjeda makaranske «demije» nije teško reći, ali da su se okretali janjci, i popili žmuli i žmuli vina a pjesma orila do zore, sigurni smo. Dakle Makarani nisu bili baš «fenjeraši» kako bi netko pomislio.

Biokovo – Bura - Biokovo

A klub koji je osnovan upravo pred 80 godina nije kontinuirano djelovao. Bilo je prekida, ali Makarani su uvijek uspjeli naći snage da klub ožive i da ga održe na životu. Nakon 2. svjetskog rata veslanje djeluje pod okriljem jedreličarskog kluba «Bura» i pod tim imenom natjecao se na veslačkim regatama do 1993. godine, kada uzima ponovno natrag svoje povijesno prvo ime BOKOVO. Klub je zbog ovih ili onih razloga selio iz jednog u drugi dio Makarske. Posljednje preseljenje je sa «sportskog centra» (jer ponton se nalazio u gradskoj luci) zbog uređenja gradske luke prebačen u neuvjetne prostore, gdje se nisu mogli smjestiti ni čamci. Tijekom

Sutra, jedan od najljepših veslačkih domova u Hrvatskoj.

Domovinskog rata klub je životario. Tek 1998. godine klub kreće s nekoliko najupornijih u nadogradnju kluba i na taj način dobivši smještaj za petnaest čamaca, klubsku prostoriju i mini teren. Uz samu obalu izgrađen je betonski ponton koji se može koristiti bez obzira je li plima ili oseka (slično kao u Kaštelama).

Kontinuirani rad počinje od 1980.

Klub kao takav, radi kontinuirano od 1980. godine a krajem tih godina postiže i najbolje sportske rezultate i ima zapaženu ulogu u dalmatinskom veslanju. U obnovi plovnog parka kupljen je skif i jedan dubl od Filipija te ergometar. Jedan od najznačajnijih uspjeha kluba postigli su seniori 1972. na prvenstvu Hrvatske u Vela Luci gdje su osvojili 2 mjesto u 2-SMA (Edo Uršić, Žarko Antunović. Nešto kasnije četverac bez kormilara seniori osvajaju 3. mjesto u bivšoj Jugoslaviji. Jedan od kandidata za hrvatsku reprezentaciju 1993. je i Makaranin Dino Andrijašević, danas trener u klubu. Ove godine (2000) pojavili su se među seniorima dva odlična veslača Urlić i Vekić, koji su mogli s malo više strpljenja, volje i vremena sigurno nastupiti na MI u Tunisu, ali nažalost to se nije dogodilo. Je li je razlog bila Urličeva ljubav prema paraglidingu ostat će nepoznato. Iz svake generacije koje krene u školu veslanja u Biokovu, pojavi se neki nadareni mladić. Ove godine posebno je bio uočen na prvenstvu Hrvatske mladi kadet Gareljić. U klubu je trenutno 25 aktivnih veslača a treniraju ih Kažimir Borić, trener poznat mnogima u Hrvatskoj. Zanimljivo je, da se on bavio veslanjem i treniranjem u Novom Zelandu, gdje je živio izvjesno vrijeme. Drugi trener je već

Uz 80 godišnjicu osnutka VK Biokovo

veslanjem u inozemstvu, Žarko to nije učinio nego je svaki slobodni trenutak koristio za veslanje.

Dvostruki prvak Švicarske

I sad dolazi ono što rijetki znaju u nas. Bio je dvostruki prvak Švicarske u dvojcu na pariće za seniore 1978. i 1979. godine. Njegov partner bio je nitko drugi nego Reto Vis trostruki veslački svjetski prvak za lake seniore, jasno u svoje vrijeme. Na Rotsee veslao je bezbroj puta a da ne kažemo na ostalim stazama u Švicarskoj. I tako Žarko Antunović jedini Hrvat, prvak nekog državnog prvenstva druge države.

Žarko Antunović i Reto Rovis dvostruki prvaci Švicarske u 2 x SMA.

Za veterane počeo je veslati 1986. godine kada nastupa na Bledu FISA Masters, gdje osvaja prvu zlatnu medalju. Zatim nastupa 1993. na FISA Masters u Beču (srebrna medalja), 1995. u Budimpešti 1996. (srebrna medalja), u Muenchenu na Europ-

skom Masters prvenstvu (zlatna medalja). Posljednja međunarodna regata bila je FISA-Masters u Muenchenu 1998., gdje s Dancem Paulom Henrichenom osvaja srebrnu medalju u dublu. Pitajući ga za razlog daljnjeg nenastupanja, odgovor je bio jednostavan: LEĐA. Međutim, sada je lovac i odlazi svake nedjelje u Biokovo. Veslačke staze zamijenio je planinskim stazama Biokova kao rekreacijom, ali nije i neće zaboraviti veslanje ???

Jer ako stupite u njegovu autooptičku radionu, koja je uređena kao «švicarski sab», na najučljivijim mjestima nalaze se uredno postavljeni njegovi uspjesi pretočeni u bezbroj medalja i članaka iz novina. Niste ušli samo u radionu nego i u mali veslački hram. I zato nije čudno što je Žarko Antunović dobio plaketu grada Makarske sa životno djelo, za uspjehe na sportskoj areni ali kao i uporni i sposobni sportski radnik Makarske.

Zbog kratkoće vremena dogovorili smo vidjeti dva dana kasnije (u subotu), ali nažalost, tek sam u nedjelju ujutro prolazio Makarskom u povratku za Zagreb. Žarka nisam našao. Otišao je na Biokovo. Jednostavno morao je ići, Jer lovačku obvezu sa subote prebacio je na nedjelju, a nedjelju nije mogao preskočiti. Solišta za životinje morala su biti pripremljena za zimu.

Možda će netko postaviti pitanje zašto toliko o Žarku Antunoviću? Pa zato, jer uvjeti održavanja veslačke aktivnosti u manjim mjestima često ovisi od samo jednog, ponegdje dva ili tri čovjeka, ukletih entuzijasta. Mislimo, da u Makarskoj kroz izvjesno vrijeme veslanje imat će sve značajniju ulogu, jer programi su postavljeni i oni se stopu po stopu ostvaruju. Samo treba upornosti, koje današnji upravni odbor Biokova ima. Međutim zanimljiva je injegova tvrdnja, koje ina objektivno uporište: Ako se veterani ne vrate u klub, nema u klubu života. To trebaju dva puta pročitati mnogi članovi Upravnog odbora u ostalim klubovima. I na kraju, nadamo se da ćemo se susresti naredne godine u Makarskoj na regati «Memorijal Tončija Skendera»..

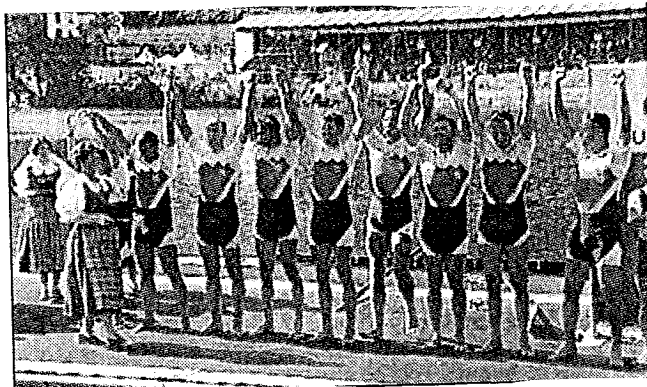
KOMENTAR Uz najavu veslačke sezone bez osmerca izbornika Čulina (preneseno iz Jutarnje lista, 25.11.2001.)

Kako srušiti kontinuitet uspjeha ?

Piše Vinko Knežević

Veslanje je jedan od rijetkih sportova u ovoj državi koji ima kontinuitet rezultata posljednjih godina, ali i jedini koji uspjehe ne uspijeva sponzorski materijalizirati. Podsjetimo, samo u posljednje tri godine zaredom su osvojena tri odličja na planetarnim natjecanjima koja su malu Hrvatsku svrstala u uski veslačkih velesila. Dvojac «bez» Saraga – Martinov osvojio je broncu na SP-u 1999. u St. Catharinesu, osmerac je broncom u najjačoj mogućoj konkurenciji «kraljevske discipline» na OI u Sidneyu, pokrenuo nove vjetrove u našim velikim posadama, a srebrom na ovogodišnjem SP-u u Luzernu najavio da je kvaliteta koja traje...

Ali kvaliteta koja traje samo dok to želi izbornik. Najava prekida kontinuiteta nastupa osmerca na velikim natjecanjima koju je dao izbornik Igor Čulin s objašnjenjem kako bismo iznenadili svjetsku javnost ukoliko na SP u Seville sredinom rujna dođemo bez osmerca, ocijenjena je s njegove strane čak i «lukavim potezom». Vjerojatno bi ostvarenje tog nauma i imalo izvjesnu mjeru lukavosti, ali ishitrena najava, deset mjeseci uoči SP-a nikako ne može imati takvu odrednicu. Štoviše, u vrijeme kad dužnosnici HVS-a pokušavaju sponzorski pokriti razdoblje do OI u Ateni 2004. godine, a zainteresirani pokrovitelji u pregovorima, uglavnom pitaju – hoće li i sljedeće godine biti osmerac, Čulinova najava nastupa u malim posadama, bez osmerca, sasvim je neoprezna i kontraproduktivna. Gotovo sa sigurnošću se može tvrditi kako nijedna tzv. mala posada, poglavito dvojci bez kormilara od kojih se slaže osmerac, ne bi mogla ostvariti dosege osmerca u svjetskoj konkurenciji, uz dužno poštovanje i fantastičnom zadržanom četverca. Zanimljivo je da je Čulin kao direktor reprezentacije i izbornik i na ina-

guracijskom govoru u Zagrebu pri preuzimanju tih dužnosti nakon OI u Sidneyu, najavio kako će se nova sezona 2000/01 biti bez osmerca, pa se, na sreću, predomislio i uz pomoć trenera Bralića osvojio s njim svjetsko srebro. Tada je to također izgledalo nepraktično, s obzirom da bi svatko drugi uspješnu momčad zadržao na okupu i na njezinom uspjehu najavljuvao novu sezonu. Osmerac, koji će vjerojatno drugu godinu za redom biti hrvatska momčad godine, neće veslati sljedeće sezone samo zato da bi smo iznenadili svjetsku javnost ??

Izenađena je, zapravo, domaća javnost – i sportska i gospodarska, a svjetska javnost je eventualno mogla biti izenađena da je izbornik šutio i proveo svoje zamisli – kad z a to dođe vrijeme.

Nastup juniorske reprezentacije na SP-u u Duisburgu u svjetlu psiholoških karakteristika

Boravak u Duisburgu, u ulozi službenog suca FISA-e, kao i brojnost hrvatske juniorske reprezentacije, naveli su me na situaciju da se upoznam s psihološkim karakteristikama članova najbolje mlade vrste.

Ispitivanje psiholoških karakteristika hrvatskih veslača nije novina. S tim sam započeo još 1986. godine prilikom izrade magistarskog rada pod naslovom « *Opće motoričke sposobnosti i psihološki faktori kao determinante uspješnosti u veslačkom sportu* ». Velika banka podataka (cca 800 osoba) kumulirana je tijekom dva mandata obnašanja funkcije direktora veslačke reprezentacije. U tom vremenu testirani su svi kvalitetni veslači, kao i veliki broj onih koji nisu dosegli reprezentaciju, ali i niz mladih polaznika škola veslanja koji nikada nisu stigli do veslačkih borilišta. Pritom su neki testirani i nekoliko puta u nizu s pomakom od nekoliko godina, pa se moglo pratiti i promjene koje nastaju tijekom vremena.

Mada sam već dobio dosta pozitivnih povratnih informacija o vrijednosti praktične primjene dobivenih podataka pravovaljanost pristupa potražio sam i na međunarodnoj znanstvenoj razini. Jo 1991. rad pod naslovom *Faktorska struktura konativnih karakteristika mladih veslača* objavljen je u kategoriji izvornih znanstvenih radova. Prošle godine rad s naslovom *Motivations and Personality – Traits and their Relationships with the Characteristics of Age in Rowing* (Motivacije i crte ličnosti i njihova povezanost s veslačima različitog uzrasta) usvojen je za prezentaciju na 5. godišnjem kongresu Europskog koledža sportske znanosti. Na ovogodišnjem 6. godišnjem kongresu ove, sada već svjetske, institucije, rad pod naslovom *Motivation and Personality Traits of Sportsmen in different Sports* (Motivacija i crte ličnosti sportaša različitih sportova) u kojem su usporedene navedene karakteristike hrvatskih reprezentativaca u veslanju, jedrenju, kajak-kanuu i karateu, ocijenjen je kvalitetom koju jetrebali iznijeti pred međunarodnim auditorijem u usmenom obliku. Na koncu, polovicom rujna u Salt Lake Cityu odražava se Predolimpijski kongres sportske znanosti i za taj skup dobivena je pozitivna recenzija za rad pod naslovom *Motivation and Personality Traits of Oarsmen of different Level* (Motivacija i crte ličnosti veslača različite uspješnosti). U tom radu usporedene su psihološke karakteristike hrvatskih veslača reprezentativaca s onim koji nisu uspjeli dosegnuti plasman u hrvatsku reprezentaciju. Ove karakteristike navodim više iz informativnih razloga, da bi hrvatska veslačka javnost znala da se određena znanja i spoznaje iz ove domene postoje u našem lokalitetu. Ako se zna da odluku o vrijednosti radova za prezentaciju na navedenim skupovima moraju donijeti najmanje dva svjetski priznata znanstvenika u području psihologije sporta, tada je jasno barem to, da ovaj pristup ima znanstvenu opravdanost, odnosno da su testovi i metode primjenjeni u istraživanjima s našim veslačima na tragu svjetskih zbivanja u sportskoj znanosti.

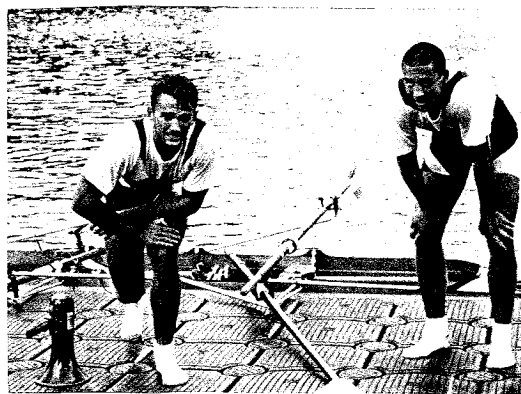
Logično je da ovakova priznanja autora predstavljaju poticaj za daljnji rad. To je i bio povod da bateriju testova provedem s našim juniorima. Primijenjena je baterija od četiri psiho testa: Motiv općeg dostignuća, Motiv sportskog dostignuća, Eysenckov upitnik ličnosti i POMS (Profil of Mood State – profil stanja raspoloženja).

Četiri čimbenika utječu na ljudsko ponašanje u određenom trenutku: nasljedne karakteristike, iskustvo, priroda situacije u kojoj se čovjek nalazi i njegova slobodna volja. Nasljednim karakteristikama bitno je determiniran živčani sustav pojedinca, na čemu se temelje crte ličnosti kao stabilna komponenta. Na poznavanju tih crta ličnosti možemo pretpostaviti ponašanje individue u određenim situacijama. Eysenck i njegovi sljedbenici smatraju da se personalnost može opisati postojanjem dviju crta: ekstraverzijom i neuroticizmom, pri čemu su one bitno determinirane prirodom živčanog sustava pojedinca. Pritom, pojednostavljeno izneseno, ove dvije crte ličnosti govore o živosti živčanog sustava i emocionalnoj stabilnosti pojedinca. Neuroticizam, Eysenck vidi kao rezultat odgovora živčanog sustava pojedinca na stres. Ako znamo da je svako natjecanje, a pogotovo nastup na najznačajnijim natjecanjima, izuzetan stres, tada je jasno, da samo emocionalno stabilne osobe mogu adekvatno odgovoriti na zahtjevnost natjecanja. Poznavanje ovih crta ličnosti pomoći će treneru u dva smjera: u selekciji osoba za sastav pojedinih posada, i u postavljanju odgovarajućih trenažnih

zadataka u svrhu, između ostalog, i psihološke pripreme pojedinaca ili posade.

Pokretačka snaga koja nas usmjerava na aktivnost određenog trajanja predstavljena je motivima. Oni nam neposredno i posredno određuju smjer, sadržaj, upornost i snagu ponašanja. Konkretno u veslanju, motivacija nam daje usmjerenje da ustrajemo u dugim i teškim treninzima, čija je frekvencija često i više od jednog treninga dnevno. Hipotetski postoje četiri vrste veslača: A) oni koji nose urođene sposobnosti i motivaciju da ostvare te sposobnosti; b) oni koji posjeduju urođene sposobnosti, ali ne i dostatnu motivaciju za njihovu realizaciju; c) oni čije su urođene sposobnosti slabe, ali mi je izuzetno visoka motivacija za postizanjem uspjeha i d) oni koji imaju slabe urođene sposobnosti i nedostatnu motivaciju za uspjehom. Posljednja situacija je veoma rijetka i tada su mladi u sport uključeni po nečijoj tuđoj želji, najčešće svojih roditelja. Prva situacija isto tako nije česta i predstavlja sreću za svakog trenera. U stvarnom životu najčešće radimo s veslačima koje možemo uključiti u b) i c) opciju, pri čemu oni obdareni sposobnostima, a s nedostatnom motivacijom najveća su tuga trenera radi kojih se izgubi mnogo živaca tijekom vremena.

Navedenim testovima koje sam primjenio kod naši veslača u Duisburgu, za kratko vrijeme se mogu dobit visoke pouzdanosti. Isti mogu biti osnova za daljnje usmjeravanje procesa razvoja sportskog majstorstva mladih veslača, a istovremeno se skraćuje put i štedi energija trenera.

Prije tumačenja dobivenih podataka smatram potrebnim navesti i neke pogreške u populističkom tumačenju psihološke pripreme sportaša. Često je prihvaćeno mišljenje kako psihološku pripremu predstavlja izdvojeno djelovanje stručnjaka za psihologiju, koji u komunikaciji s aktualnim sportašima djeluju na povećavanje njihovih sportskih dostignuća. Pored toga, često je prisutno mišljenje kako psiholozi mogu poboljšavati psihološke sposobnosti do željenih razina.

Međutim, psihološka priprema, svojim najvećim djelom, događa se tamo, gdje i sva ostala priprema sportaša: na treninzima i natjecanjima. Treninzima planiramo mijenjati stanje sportaša, odnosno sportska forma predstavlja rezultat upravljanog procesa. Da bi trener mogao dobro voditi, odnosno upravljati sportskom formom, treba što bolje poznavati, s jedne strane karakteristike sportaša, a s druge strane metodiku i zakonitosti sportskog treninga.

Ovom prigodom ne želim donositi prosudbu o kvaliteti nastupa naših posada na SJP-u, veća samo dobivene rezultate usporediti s rezultatima prethodno testiranih reprezentativaca.

U tablici br. 1 prikazani su statistički obrađeni podaci (aritmetička sredina /AS/ i standardna devijacija) crta ličnosti i motivacije općeg i sportskog postignuća učesnika ovogodišnje juniorske reprezentacije (26 veslača i veslačica) i 45 uspješnih veslača reprezentacije Hrvatske i posljednjih 7 godina. Ovdje treba navesti i to da rezultati prikazuju kompletnu grupaciju i da se, na osnovu navoda, ne može donositi prosudba o kvaliteti pojedinaca. Iz rezultata je vidljivo da je ovogodišnja grupacija juniora, u prosjeku, nešto niže motivacije, a posebno motivacije za općim postignućem (MOPP). Ono što je posebno interesantno to je značajno niža projekcija pozitivnih emocionalnih reakcija (MOP+ i MSP+) i značajno viša projekcija negativnih

Nastup juniorske reprezentacije na SP-u u Duisburgu u svjetlu psiholoških karakteristika

emocionalnih reakcija (MOP- i MSP-) u situacijama kako općeg tako i sportskog postignuća. Ako se tome pridoda i značajno viša projekcija na skali neuroticizma (EPQN – viša projekcija slabija emocionalna stabilnost i samokontrola), tada je jasno da je ova grupacija veslača bila slabije otporna na stres.

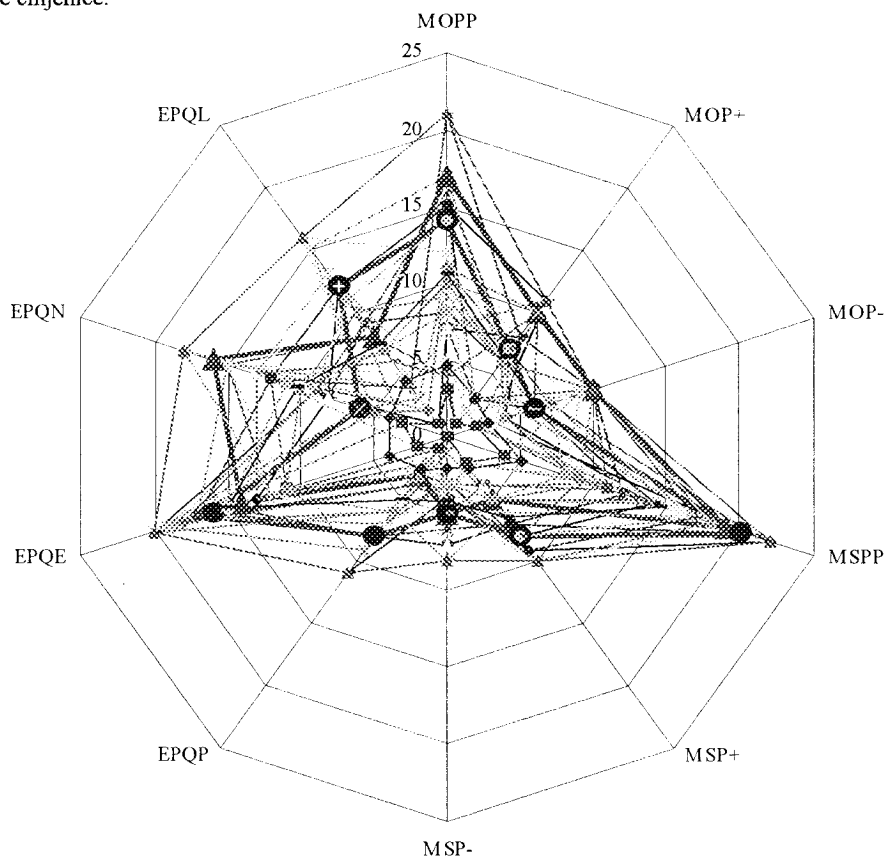
Tablica br. 1. Deskriptivni statistički pokazatelji psiholoških karakteristika

	Hrvatski reprezentativci (n = 45) (AS ± st. dev.)	Juniori Duisburg 2001 (n = 26) (AS ± st. dev.)	Hrvatski osmerac (n = 10) (AS ± st. dev.)
MOPP	12.53 ± 4.60	10.50 ± 4.61	13.75 ± 4.27
MOP+	8.33 ± 2.50	6.38 ± 3.01	8.75 ± 2.12
MOP-	3.69 ± 3.10	6.27 ± 2.88	3.75 ± 3.33
MSPP	15.20 ± 4.41	14.46 ± 5.04	16.50 ± 4.00
MSP+	8.04 ± 2.50	6.42 ± 2.50	7.50 ± 2.62
MSP-	2.42 ± 2.37	4.19 ± 2.04	2.50 ± 2.39
EPQP	4.02 ± 1.94	5.04 ± 2.65	3.25 ± 3.33
EPQE	13.16 ± 4.02	14.96 ± 4.00	11.00 ± 4.21
EPQN	7.64 ± 4.02	10.23 ± 3.92	8.38 ± 3.93
EPQL	8.96 ± 3.94	7.46 ± 4.52	8.63 ± 3.85

U trećoj koloni navedeni su podaci testiranja deset veslača koji su protekle dvije godine veslali u hrvatskom osmercu. Podaci datiraju od vremena znatno prije formiranja ove posade. To znači da nema interferencije postignutim rezultatima na OI i SP-u u Luzernu, već su ove psihološke karakteristike, pored ostali (morfoloških, motoričko-energetskih i tehničkih) vrijednosti bile temelj stvaranja dobrih rezultata. Podaci ovih veslača samo dodatno potvrđuju iznesene činjenice.

Naravno, nisu svi članovi ovogodišnje juniorske reprezentacije bili slabije motivacije emocionalne stabilnosti. Među njima je bilo izuzetno visoke motivacije i emocionalno veoma stabilnih, što je vidljivo iz grafikona br. 1. Najbolji primjer među njima je sastav naše posade dvojica na pariće. Obojica se odlikuju visokom motivacijom općeg postignuća. Frane Niseteo je srednjoškolac, još uvijek mladi junior po uzrastu, dok je Ante Kušurina kao maturant oslobođen mature. To ukazuje da je uspješno savladavao školske obveze i ostavljao dostatno vremena za izvršenje treninga. Pored toga, kod obojice je visoko izražena i motivacija za sportskim dostignućem. Ta karakteristika ukazuje da njihovi treneri nisu trebali imati problema s njihovim odnosom prema izvršenju trenažnih zadataka, pa se, uz već prisutne morfološke i motoričko-energetske sposobnosti, s njima vjerojatno bio pravi užitek raditi. Isto tako je prisutna i spoznaja da je među ovogodišnjim juniorskim reprezentativcima bilo i onih s jače izraženom motivacijom od navedene dvojice. Međutim, kako je navedeno, razina motivacije je samo jedna od poželjnih psiholoških karakteristika. Ako je ne prate i ostale sposobnosti, tada će i konačan rezultat biti sukladan cjelovitom iskazivanju veslača.

Grafikon br. 1. – raspored psiholoških karakteristika testiranih juniora i juniorki (debljim crtama prikazani podaci Frane Nisetea i Ante Kušurina)

ložnja) ovdje nisu raspravljani, jer primijena tog testa u psihologiji je novina vina u primjeni u psihologiji u Hrvatskoj uopće, a njegovo obrazloženje traži znatno više prostora.

Da su navedeni testovi provedeni godinu dana ranije, psihološke karakteristike bi bile slične ili pak istovjetne. To se može tvrditi na temelju iskustava dobivenog na uzorku uspješnih starijih hrvatskih veslača. Ista se baterija testova provela na uzorku današnjih seniora u nekoliko navrata, kod nekih nakon 3, 5 i 7 godina, a dobivene razlike nisu statistički značajne. Isto znači da su psihološke karakteristike mjerene ovim testovima vrlo stabilne, što je u suglasju s istraživanjima još nekih znanstvenika u području psihologije sporta. Pored toga, to znači da rano saznavanje informacija o psihološkim crtama ličnosti i motivaciji mladih veslača može znatno pomoći trenerima u njihovom daljnjem radu.

Da su treneri imali na raspolaganju te podatke početkom sezone, vjerojatno su mogli sportskim treningom bolje voditi karakteristike psihološke pripreme. I sada se postavlja pitanje koliko se, u našim klubovima, treneri služe mogućnostima sportske dijagnostike? Pritom mislim na kompletno moguću dijagnostiku; testiranja morfološke statusa, funkcionalnih sposobnosti (posebno testa laktata). Time se dobiva uvid u karakteristike veslača kao inicijalno stanje, od kojeg se kreće u proces planiranja i programiranja trenažnog procesa u svrhu postizanja što većeg sportskog postignuća. Koliko se takvim uslugama koristimo u klubovima najbolje mogu odgovoriti sebi aktivni učesnici u veslačkom sportu: treneri, ali i veslači, pa i članovi uprava klubova koji su, sigurno, zainteresirani za sportski rezultat svojih veslača. Iskustvo kaže da je uvriježeni odgovor da se dijagnostikom slabo koristimo radi nedostatka novca. A kolika je cijena dijagnostike? Primjena navedene baterije psihotesta stoji otprilike koliko jedan pansion u Duisburgu. Kompletna dijagnostika morfološko-energetsko-psiholoških sposobnosti nije skuplja od dva dnevna pansiona. Zato trenerima i klubovima ostaje da procijene što im i koliko može pomoći dijagnostika u ostvarenju željenog sportskog rezultata.

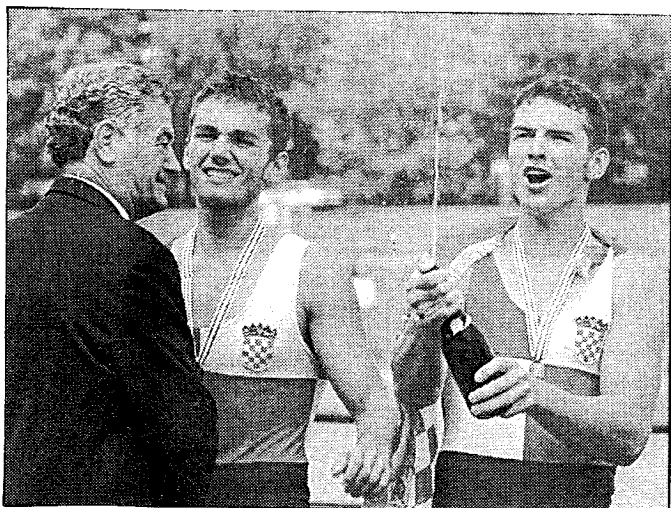
«Mali» ili «VELIKI» Kempes ?

Razgovor sa **Krešimirom Petrovićem Kempesom** nestrpljivo sam iščekivao iz više razloga. Prvo, htio sam iz prve ruke više detalja o tome kako je ostvaren najveći juniorski rezultat otkad je Hrvatska samostalno nastupala na SP juniorima. Drugi razlog je bio taj, što je po mom sudu upravo taj mladi trener svojim metodama rada unio dosta svježine u prilično jednoličan način programiranja i izvođenja treninga, koji se kod nas uglavnom primjenjuje. Zato je najveći dio razgovora upravo posvećen tome, na koji način ovaj trener vidi trenažni proces, i što je po njegovom sudu tajna ovih sjajnih uspjeha u protekle dvije godine (srebro na SP u Zagrebu i zlato na SP u Duisburgu).

Piše: **dipl.ing. Igor Velimirović**

Kempes, opiši nam svoji prvi susret s veslanjem, te prvi susret sa trenerskim poslom ?

Na klub (VK Trešnjevka) prvi puta sam došao prije otprilike 14. godina, slijedeći starijeg brata koji se već bavio veslanjem. Kako sam bio malen rastom i pomalo bucmast, roditelji su odmah prihvatili ideju da se i ja priključim u trening. Tada se treniralo na Savi, a dobro se sjećam da sam već na prvom dolasku na trening imao priliku sa Crnim (Drago Milinković, tadašnji a i današnji glavni trener u Trešnjevci) otići u gliser i pratiti trenig svog brata. Srećom, baš se tih godina polako prelazilo na Jarun, te sam svoje prve treninge ipak napravio na Jarunu. Moram reći da mi je Sava kao veslaču do danas ostala neispunjena želja. Kao veslač nisam bio naročito uspješan niti motiviran. Više sam to sve shvaćao kao vezanciju i udruženje, i uglavnom sam na treninge dolazio zbog brata.

Čestitke Kušurinu i vekiću od Zdravka Faina nakon osvajanja srebrne medalje u Zagrebu prošle godine.

Već negdje u juniorskom stažu nisam se više ozbiljno bavio treningom....., nego više recimo pratio neke svoje prijatelje sa obale i pokušavao im ispraviti tehniku i dati poneki savjet. Moj trud i volja za radom tada je primjetio Crni, i angažirao kao trenera u Trešnjevci, što sam ostao do danas.

Da li si na veslanje već došao sa nadimkom Kempes ili si taj nadimak «zaradio» na klubu ?

I za nadimak je «zaslužan» moj brat. Naime, obojica smo prilični antitalenti za bilo kakav sport sa loptom, pa tako i nogometom. Brat je prvi dobio nadimak Kempes, a ja sam onda automatski postao «Mali Kempes». Kad se brat prestao baviti sa veslanjem a ja sam ostao na Jarunu, taj se «mali» nekako izgubio i postao sam samo «Kempes». (Mario Kempes je slavni argentinski nogometaš iz sedamdesetih i osamdesetih godina prošlog stoljeća ; sa Argentinom je postao svjetski prvak 1978. i bio najbolji strijelac tog prvenstva,op.I.V.).

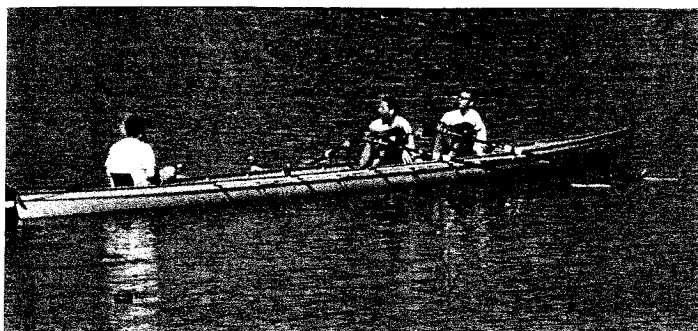
I od tada si trener u Trešnjevci. Da li se osim veslanjem bavio još nečim ?

Pa klub mi je omogućio studij na Višoj trenerskoj školi, iako moram biti kritičan prema sebi: još uvijek nisam uspio položiti sve ispite i diplomirati (nedostaju još 4 ispita). Moram reći da sam imao dosta sreće, jer ne samo da sam imao podršku od kluba, već su mi i roditelji bili vrlo tolerantni sve ove godine. No to i nije tako čudno, jer moj je

otac i sam bio sportaš i zaljubljenik u sport, i to vrlo uspješan. Nastupio je 1964 kao član ondašnje gimnastičke reprezentacije na olimpijskim igrama u Tokiju.

Opiši nam malo svoj trenerski razboj. Kako je došlo do toga da se danas tvoj način rada toliko razlikuje od drugih trenera ?

Prve trenerske korake radio sam pod mentorstvom Crnog, koji mi je do danas ostao prvi savjetnik i oslonac. Međutim, vrlo brzo sam shvatio nekoliko stvari. Prvo, nitko ne može biti toliko širokog znanja da pokrije sva ona područja treninga koja su ključna (tehnika, kondicija, snaga, medicina, fizioterapija, ishrana...) i nije nikakva sramota tražiti pomoć od ljudi koji u nekom području više znaju. Drugo, shvatio sam da svatko griješi, ali je najgore svoje greške ne priznavati i kasnije ih ponavljati; nastojao sam nikad ne biti toliko ponosan, da ne znam da neke stvari ne znam ili radim krivo, i da ih se ne trudim promijeniti i popraviti po uputama drugih.

«Čudnovati» treninzi trenera Kempesa s gigom, što su ostali treneri promatrali s podsmijehom na licu.

Idemo na primjer od ovog zlatnog dvojca na pariće. Kako si tu primjenio timski rad ?

Prvo, tu je Crni koji je uvijek bio savjetnik. Ja sam pravio i provodio sve planove, ali sam uključio u rad sljedeće ljude: ortopeda Željka Markovca, višeg fizioterapeuta Željka Cipčića, te kondicionog trenera Nevena Madu. Plan smo dakle pregledavali sva četvorica, i tek kad bi sve složili i dali savjete plan je bio konačno uobičen. Na taj način postigao sam da je zdravlje veslača bilo adekvatno praćeno. Kondicioni trener je na pravi način programirao trening snage i izdržljivosti, i moram se pohvaliti da smo kao tim radili savršeno. Na taj način saznao sam i primjenio puno stvari, koje sam nikad ne bih mogao. Neke spoznaje su čak došle slučajno...npr. kako je došlo do toga da sam uveo nedjelju kao obvezni dan odmora, bez treninga, što kod naših vrhunskih veslača i trenera nikako nije uobičajeno.

I kako je došlo do tog šestodnevog ciklusa uz dan odmora ?

Dogodilo se ovako negdje u lipnju 2000. godine, otprilike mjesec dana prije SP-a u jeku najtežih treninga Ante Kušurin se počeo žaliti na bolove u laktu. Razgovarao sam odmah sa fizioterapeutom, a kasnije i s ortopedom, i oni su odredili 14-tak dana terapije i laganog treniranja bez jakih naprezanja. Nakon tog razdoblja desilo se nešto neobično. Ante se osjećao bolje nego ikad, u rezultatima i formi uopće nije pao, čak je napredovao ! Taj superkompezacijski efekt jako me iznenadio, i tu sam spoznao vrijednost pravilnog odmora. Nije teško veslaču natovariti na leđa teške treninge i puno kilometara. Puno je važnije da on nakon toga nađe načina da se fizički i psihički dobro odmori do slijedećeg napora. Taj sam princip onda primjenio i u treningu: tjedan sam isprogramirao tako da obično u srijedu postizemo vrhunac (najteži treninzi), pa onda još nešto teži trening u subotu, ali u nedjelju – ništa. Ne samo to, već ja obično dajem veslaču savjet da tu nedjelju korisno provede: bude sa djevojkom i obitelji, naspava se, nauči što iz gradiva za školu, ali da se fizički odmara. Efekt je bio sjajan, tako je npr. Kušurin cijelu prošlu godinu trenirao u tom režimu (8 treninga tjedno, ali u 6 dana, nedjelja slobodna) i dosta napredovao u svim segmentima (kondicija, ergometar, tehnika) u odnosu na godinu dana ranije kada je po obimu i kilometrima trenirao i nešto više.

Primjetio sam i brojne tehničke neobične vježbe koje si uveo u trenig ?

Da, i to zato jer sam primjetio da su neki veslači po ergometru bolji, a na vodi daju lošiji rezultat, što je znak da je tehnika često presudna,

«Mali» ili «VELIKI» Kempes ?

pogotovo kod juniora. Tražeći način kako dotjerati tehniku proučavao sam literaturu ali sam do nekih stvari došao i običnom logikom. Tako sam uveo dosta veslaone i veslanja u gigu i za regatne veslače: gig i veslaona su idealni, jer se veslač može opustiti i koncentrirati se na ključne tehničke elemente. Tako npr. Kušurin i Niseteo znali su veslati u gigu samnom kao balastom na kormilu, i ti su treninzi služili ne stjecanju snage ili izdržljivosti, već čistoj tehnici; čamac je stabilan, veslači opuštteni i može se koncentrirano raditi na pojedinom detalju. Sa školom veslanja u gigu radim i vježbe iskakanja u vodu i ulazak u gig iz vode na sredini jezera (ljeti naravno), jer na taj način veslači postaju sigurni u sebe i opuštteni.

Primjetio sam da je ta sigurnost iz giga vrlo važna, i da je treba pokušati prenijeti i u «uski» čamac, zato često radim i vježbe dobijanja sigurnosti i ravnoteže u npr. samcu, pa je recimo Ante naučio u samcu na vodi zavezati vesla uzicom, ustati na noge te raširiti ruke ! Time je postigao osjećaj ravnoteže, sigurnost u baratanju svojom težinom prema težini čamca, i sigurnost u sebe općenito. Isto tako npr. radili smo vježbu u čamcu bez vesala, kad ja na obali držim krmu čamca a veslači su u dublu morali imitirati zaveslaj, ali bez vesala, dok ja pazim da se ne prevrnu.

Prije proglašenja pobjednika na pontonu Wedau staze Kušurin i Niseteo

Posebno se sjećam treninga sa splavi. Kako drugi treneri reagiraju na tvoje metode ?

Da sa splavi je bila posebna priča. Naime, jedan trening su dečki bili nešto dekoncentrirani. Gledam sa obale kako dubl svakim zaveslajem pada čas na jednu stranu, i vidim da su se oba veslača ukočila od silne želje da čamac stoji ravno, ali uzalud. Vidim da će trening loše završiti, sa nervozom i padom samopouzdanja. Zato uzmem jednu splav koja je bila samo privezana uz obalu, sjednem na jedan kraj, noge umočim u vodu, primim rukama krmu dubla, i naredim im da me vuku veslajući. Naravno nisam forsirao snagu, već sam im svojim držanjem dao balans i sigurnost, a oni su morali samo misliti na tehniku zaveslaja. Nakon toga vidim kako me drugi stariji treneri čudno promatraju, smješkaju se sa obale i čude. Ali ja sam postigao cilj, da se momčad vratila u siguran i stabilan zaveslaj. Zanimljivo, nakon SP-a, mnogi treneri su me pitali kako sam to sa splavi trenirao i što je bio cilj ali ne više podsmješljivo već sa željom da možda i oni primjene nešto od savjeta.

Dakle, treneri se uglavnom vole držati svojih provjerenih metoda i teže se mijenjaju. Da li te klub pratio u tvojim zahtjevima npr. za dodatnim ljudima uključenim u trening ?

Pa u klubu su me podržali u svemu što je uobičajeno kod nas: čamac, oprema, pripreme, uvjeti za trening i tu nemam primjedbi već samo pohvale. Na žalost, za većinu ekstra ulaganja (fizioterapeut, kondicioni trener) morali smo se snalaziti, i tu su najveću ulogu odigrali roditelji Ante Kušurina, koji su se posebno istakli kad je trebalo dogovoriti uvjete (troškove) ostalih ljudi u timu, kad je trebalo udomiti prvu godinu Vekića a drugu Nisetea po mjesec-dva u Zagrebu radi priprema, itd. Oni stvarno zaslužuju pohvale za trud, iako bi idealno bilo

kad bi takve stvari mogao rješavati klub, što u našim uvjetima nažalost često nije moguće.

Pričaj nam malo o osvajanju te zlatne medalje u Duisburgu. Kako je bilo proživjeti sve te dane, kakav je bio plan, što je bilo posebno interesantno ?

Svjetsko u Duisburgu posebna je priča. Znao sam da je dubl brz, i gotovo sam bio siguran da po brzini i tehnici nemaju premca. Ono što me brinulo bilo je neiskustvo te posade, jer oni zajedno nisu imali niti jednu tešku trku. Plašio sam se najviše kako će se psihički pripremati za trke. Prije prednatjecanja trebalo je donijeti odluku da li u prvju trci odmah ići maksimalno, pa ući direktno u polufinale, ili krenuti malo opreznije, vidjeti ima li grešaka i može li se kroz jednu trku više možda dobiti to potrebno iskustvo. Tako sam Ante prepustio da u prvju trci donese tu odluku, da vidi da li forsirati po svaku cijenu ili probati tražiti pravi zaveslaj, pa i po cijenu jedne trke više. Tako se i dogodilo. Prva trka nije baš sjela kako treba, ali smo za to znali što treba popraviti i nije bilo pretjerane nervoze. Plan se pokazao dobar; iz trke u prvju trku čamac je išao sve bolje, a najbrže u finalu, kad je i trebalo. To mi je bio pokazatelj da je cijela sezona dobro planirana, i treningom i psihičkom pripremom. Na tom svjetskom mi se uz tu zlatnu medalju, koja je sa svakog trenera, dogodio i najveći kompliment kojeg sam dobio u životu; prije prve trke službeni je spiker u predstavljanju ekipa došao do naše, i najavljujući Hrvatsku doslovno je rekao: a sada gledajte posadu Hrvatske i uživajte u veslanju! Znači da je taj spiker već i prije početka trka na treningu pratio našu posadu, i zaključio po zaveslaju da su favoriti, što je mene činilo neizrecivo ponosnim.

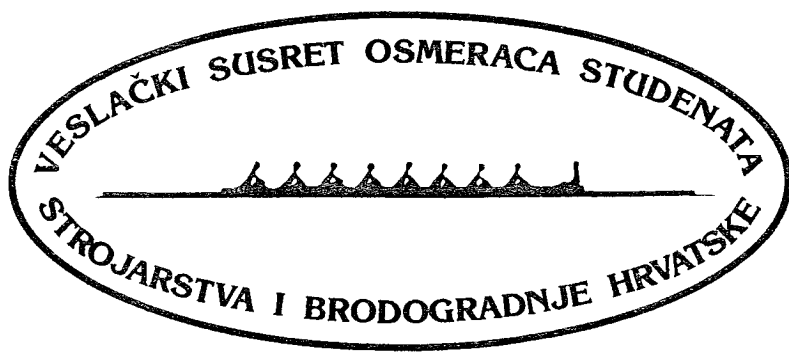

Nakon trke međusobni zagrljaj pobjednika a nakon euforije razgovor s svojim trenerom Krešimirom Petrovićem –Kempesom.

Ipak, za SP vezan je i jedan emotivniji trenutak, kada sam odguravajući dubl na vodu pred finalnu trku shvatio, da zadnji put odguravam Kušurina kao trener, jer je tom trkom završilo njegovo i moje četverogodišnje druženje (znao sam da će on nakon toga otići na studij u USA i kod Črnog kao trenera seniora kad se vrati). Moram reći da je Ante, osim što je najkvalitetniji veslač kojeg sam ja trenirao, cijelo je to vrijeme mene poštivao kao trenera (iako ja nisam iza sebe imao velikih rezultata), i gotovo da nije bilo prilike da nije moj savjet uvažio i primjenio, tako da je njegov uspjeh od početnika do svjetskog prvaka dijelom potvrda sazrijevanja kao trenera.

Reci, kakvi su ti planovi sada nakon svega ? Mislim se i dalje baviti kategorijama juniora i mladih juniora, jer mislim da nije dobro što u Hrvatskoj većina trenera pokušava raditi samo sa seniorima ako može, smatrajući juniore samo prelaznim periodom. Meni se čini da je riječ o vrlo specifičnoj kategoriji, kojoj se mora prići imajući u vidu sve specifičnosti.

SUSRETI OSMERACA STROJARACA HRVATSKE

Kako smo obećali to i činimo, pokušavajući izvršiti povijesnu retrospektivu «Veslačkih susreta osmeraca studenata strojarstva i brodogradnje Hrvatske». Mnogi će se zapitati zašto? Međutim upravo regata studenata strojarstva i brodogradnje utjecala je na fenomenalan razvoj studentskog veslanja. Iskreno rečeno nitko nije vjerovao da će se nešto takvo dogoditi, ali ipak dogodilo se. Studenti su prihvatili taj sport svojim i danas se može reći, da je sigurno zauzeo prvo mjesto među akademika, studentima i studentica, posebno na zagrebačkom Sveučilištu.

Ako «zavirimo» u povijesne pretince, onda iznašamo ovdje jedan povijesni «šturi» podatak, koji nažalost ne možemo previše obrazložiti jer ih jednostavno nemamo dovoljno osim nekog detalja. Međutim, oni su bitni iz razloga, jer govore tada nazvanoj «Univerzitetska trci» održanoj 10. lipnja 1928. godine u Zagrebu na Savi između Splitskana i Zagrebčana, koji su tada studirali na zagrebačkom Sveučilištu. Pretpostavka je, da su vjerojatno bili potaknuti dvobojem osmeraca između Oxforda i Cambridge te godine (njihov dvoboj održava se svako proljeće od 1829). Dvoboj je održan na Savi a nepoznati sudionik tog događaja zabilježio je samo zagrebačku posadu četverca sa kormilarom (Tomljenović, Maravić M., Juranović VI., Ing Neidhardt, korm. Šmidhen), tadašnje članove HVK iz Zagreba. Dakle o osmercima niti slova, barem u to vrijeme.

Inače trke ili regate studentskih osmeraca ogromna su tradicija u razvijenim zemljama. Dvoboj osmeraca Oxford – Cambridge koji smo već spomenuli sigurno je najpoznatija, i svake godine gledaju je u živo 200 000 Londončana i još 1,2 milijarde ljudi direktno preko televizije širom planete. Konačno i naš osmerac ove je godine bio pozvan na Windermere Cup u Seattle, kojeg organizira već tridesetak godina jedan od najprestižnijih Sveučilišta u Americi, University of Washington. Nema fakulteta u anglosaksonskim zemljama koje nemaju svoj osmerac i koji se ne natječe.

Kod nas su se ranije održavale trke osmeraca ali samo na razini sveučilišta. Tako napr. dvoboj Zagreb – Beograd održavao se od 1968. godine na dalje, a uskoro su mariborsko a nešto kasnije i riječko sveučilište organizirali susrete sveučilišnih osmeraca. U Rijeci su takvi susreti obnovljeni tek, ove 2001. godine, a mariborsko Sveučilište tradicionalno održava te susrete i danas (prvi susret, 1971).

Zašto se u Zagrebu nisu održavali takvi susreti? Pa odgovor je jednostavan. Nisu postojali uvjeti. Dvoboji bi se mogli održavati kako tako i održavali su se na Savi, i tek izgradnjom Jaruna, stvorile su se predispozicije za održavanje «pravih» regata. Sigurno da je Domovinski rat također utjecao da se vremenska granica prve veće studentske regate na Jarunu pomakne za koju godinu (tko je razmišljao o regati 1989. ili 1991.!). I kada se barem na oko primirilo ratno stanje, ideje su se pretvorile u stvarnost.

- Ne, nikada nisam veslao. Volio sam plivanje i kao gimnazijalac našao sam se u 10 najboljih plivača u Zagrebu. S jednim kolegom iz broderskog instituta davne 1970. gradili smo iz staklene vune čamce. On je nabavio kalupe. To je u stvari moja jedina veza s veslanjem. Kako sam dobar s Tomislavom Družakom, a on je bio tada direktor ŠRC Jarun palo mi je na pamet, da se pokrene na-tjecanje u studentskom veslanju kod

strojaraca. Obećao je, da će da-ti logistiku na Jarunu. Ideju sam predložio višem predavaču, voditelju Katedre fizičke kulture na fakultetu Franji Podvajeju. Objuručke je prihvatio prijedlog kao i Studentski zbor fakulteta uskoro. Tada smo to predložili prof.dr.sc. Stjepanu Jeciću (tadašnjem dekanu) i prof.dr.sc. Želimiru Sladoljevu (nekadašnji veslač HAVK Mladost i dekan FSB). Ideja je prihvaćena i sprovedena. Studenti iz vana prvu godinu spavali su u teretani iznad hangara na Jarunu, a od vojske su posuđeni kreveti i vreće za spavanje. Prehrana je organizirana u Cvjetnom naselju. Sve je to riješio prof.dr.sc. Branko Jeren – bile su to riječi idejnog začetnika Veslačkih susreta osmeraca studenata strojarstva i brodogradnje Hrvatske, docenta dr. Josipa Stepanića.

Prva konkretizacija regate «pala» je 2.7.1993. godine na Jarunu gdje su se našli prof.dr. Zaplatić, docent dr. Josip Stepanić, Tomislav Družak, Karlo Rezar, Karić i Zoran

Emeršić. Tri i pol mjeseca kasnije točnije 23. listopada u 15.05 sati regata je počela. Vrijeme nije bilo na-klonjeno ni veslačima ni gledateljima. Kiša je padala kao iz «kablja», tako je već u 15 sati polutama a medalje i fenjer za posljednjeg dijelilo se po tmuni. Međutim regata je privukla usprkos kiši i hladnoći preko 500 gledatelja na tribine a nastupilo je 4 osmeraca. Organizaciju same regate sproveo je regatni odbor na čelu s Zoranom Emeršićem a vrhovni sudac bio je Slavko Mezdjić.

Rezultati:

1. FSB Zagreb (Božidar Ukas, Antonio Buća, Siniša Posavec, Matko Petrović, Eduard Hesky, Robert Špiranec, Hrvoje Marijan Božičević i korm. Tanja Jurić) 6.15.67
2. Tehnički fakultet Rijeka (TF) 6.25.13
3. Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje Split (FSB) 6.25.87
4. Strojarski fakultet, Slavonski Brod (SF) 7.37.99

I kao što je vidljivo, organizator i domaćin regate FSB bio je prvi pobjednik, dok su Riječani za pedalj pobijedili Splitskane.

Prof.dr.sc. Stjepan Jecić dijeli medalje 1993. «svojim» strojarcima.

1994., NASTUPILI SU STUDENTI KEMPLE COLLEGEA

Prva i vrlo uspješno sprovedena regata strojaraca, odjeknula je veoma pozitivno u sveučilišnim kako profesorskim tako i studentskim krugovima. Danima se pričalo o toj regati a rezultanta toga bio je zaključak, treba je nastaviti dalje. Povoljan odjek nije završio samo među organizatorima nego i šire. Naredne 1994. godine dogovoreno je, da se na regatu pozove i osmerac gost, dakle izvan uskog «strojarskog» kruga. Na taj način bila bi u nekom smislu regata proširena i dobila bi svoju «težinu». Tako je i bilo. Pozvani su studenti iz Velike Britanije a Englezi su poslali osmerac studenata Kemple Collegea sa sveučilišta Oxford. Bio je to veliki uspjeh organizatora, jer nemojmo zaboraviti, da na ovim prostorima još uvijek je bijesno rat. Održavati i to studentske regate na tzv. ratnim područjima, bilo je jednako ludosti! Danas to pomalo izgleda nekima smiješno, ali činjenice su to potvrdile. Vidjet ćemo nešto kasnije zašto. Organizator FSB s suorganizatorima HVS-om, ZVS-om i ŠRC Jarun odlično je odradio drugi po redu Veslački susret studenata strojarstva i brodogradnje. Na otvorenju su govorili prof.dr.sc. Branko Jeren, tada ministar znanosti i tehnologije a ministarstvo je bilo i pokrovitelj regate, prof.dr.sc. Vjera Krstelj, dekanica FSB-a i prof.dr.sc.

SUSRETI OSMERACA STROJARACA HRVATSKE

Stjepan Jecić, danas akademik HAZU-a. Prisutni su bili prof.dr.sc. Marijan Šunjić, rektor zagrebačkog Sveučilišta, prof.dr.sc. Katica Ivanišević, rektorica riječkog Sveučilišta i gosp. Brian Sporrow, veleposlanik Velike Britanije u Hrvatskoj, a da ne govorimo i o ostalim gostima, profesorima i studentima. Rezultati trke bili su sljedeći:

1. FSB Zagreb (Božidar Ukas, Antonio Buća, Petar Milin, Hrvoje Marijan Božićević, Ivan Posavec, Siniša Posavec, Pavičić, Danijel Linić i korm. Tanja Jurić) 6.21.55
2. Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje, Split (FESB) 6.32.32
3. Tehnički fakultet, Rijeka (TF) 6.41.99
4. Temple College, Oxford 6.46.77

Strojari bacaju svoju kormilaricu Tanju Jurić u Jarun.

I ovaj puta pobjednici su bili studenti FESB-a iz Zagreba. Međutim kao i na prvoj regati, tako i na ovoj nije bilo važno (iako je važno) tko je prvi, nego je bilo važno druženje, susretanje i obnavljanje starih prijateljstva i stvaranje novih kako među studentima tako i profesorima.

Prva a tako i druga regata nije ostala bez odjeka. To smo već rekli, ali nismo spomenuli, da je uspješnost održavanja prvog susreta osmeraca strojaraca, iznjedrila novi izazov kako na zagrebačkom Sveučilištu tako i u veslačkim krugovima, posebno u HVS-u. Tadašnji predsjednik HVS Zdravko Fain s dopredsjednikom Zoranom Emeršićem (inače oba dva strojari po struci) s ostalim veslačkim djelatnicima pokrenuli su već 1994. godine danas već tradicionalno poznatu trku osmeraca «Race of Eights». Te 1994. godine ona nije imala takav naslov, nego rodoljuban «ZAVESLAJMO ZA HRVATSKU». I pomalo su svi bili iznenađeni masovnošću nastupa na toj regati. Nastupilo je čak 29 osmeraca na Jarunu, pretežno studenti ili bivši studenti. Regata je održana 28. i 29. lipnja. Tražio se tada panično osmerac «više» po cijeloj Hrvatskoj, jer je zagrebački fond bio premalen. Je li je to bio odraz interesa za veslanje ili neka vrsta prkosa prema ratu, teško je reći, ali činjenica je da su ljudi bili željni natjecanja i druženja. Ograničenja za nastup nije bila s obzirom na fizičku pripremljenost veslača natjecatelja. Važni je bilo nastupiti. Bio je to pun pogodak za razvoj budućeg veslanja u Hrvatskoj a počelo je...Znamo kako.

SUSRET STROJARACA 1995. ODRŽAN JE USPRKOS BREMENITIM VREMENIMA

Ovaj puta krenut ćemo u opisivanje ove regate malo drugačije! Uspjesi organiziranja studentskih regata u 1994. godini, rezultirali su da 1995. bude još značajnija u studentskom veslanju. U travnju, na Jarunu se pojavila najbolja posada Cambridgea koja se suprostavila najboljim studentima zagrebačkog Sveučilišta. Na Jarunu se našlo preko 20 000 gledatelja (tako su zabilježili pedantni kroničari dvoboja). Dovedi u ratno vrijeme ovu posadu i to nakon pobjede, mjesec dana ranije na tradicionalnom susretu protiv Oxforda imalo je ogromno političko ali i sportsko značenje u javnosti. Koliko je tko u tome «kumovao» teško je reći, ali potrebno je spomenuti, da je najviše imao ovdje prste Marko Banović tada student Cambridgea i član njihovog pobjedničkog osmerca te godine. Organizacijske, pa i političke i ostale probleme rješavali su oni «gore».

Potaknuti uspjehom regate «Zaveslajmo za Hrvatsku» sredinom svibnja 1995. a u organizaciji HVS-a i ZVS-a, trebala je biti održana ista regata ali pod novim imenom «Race of Eights». Međutim regata nije održana. Bit će to vjerojatno jedina regata iz Kalendara FISA natjecanja, koja nije održana zbog ratnih događaja. Naime, vojno-redarstvena akcija «Bljeska» početkom svibnja, izazvala je reakciju u srpskoj kvazitvorevini «Srpska krajina» i raketirana je hrvatska metropola, Zagreb. Iz sigurnosnih razloga «Race of Eights» je odgođena za neka bolja vremena. I tek sada se vidi hrabrost organizatora ovih ranije održanih regata. Zar nisu i one mogle biti raketirane? Zar nisu bolesni teroristički naumi mogli biti ostvareni baš tada?

Da nije bilo «Oluje» u ljetu 1995. godine pitanje je, da li bi nakon ovih spomenutih događaja bio održan i treći susret osmeraca, studenata strojarških fakulteta.

U Biltenu izdanom prigodom trećeg susreta piše: «Po uzoru na slične susrete sveučilišta u svijetu, a prvenstveno tradicionalne susrete Cambridgea i Oxforda, naš bi fakultet mogao, koristeći izvanrednu veslačku stazu na Jarunu, organizirati susrete osmeraca strojarških i brodogradbenih fakulteta sveučilišta Republike Hrvatske». Taj povijesni tekst od strane Katedre za tjelesnu i zdravstvenu kulturu od 20. svibnja 1993. bio je upućen odboru za odnose s javnošću Fakulteta strojarstva i brodogradnje u Zagrebu. Shodno tome tadašnji dekan FSB, prof.dr.sc. Stjepan Jecić poslao je poziv na druženje svojim kolegama dekanima srodnih fakulteta Republike Hrvatske – usprkos teškim vremenima ili radi njih...

Bio je to podsjetnik čitateljima Biltena, kako se regata pretakala iz ideje u stvarnost. Uz prof.dr.sc. Branka Jerena, prof.dr.sc. Marijana Šunjića i prof.dr.sc. Vjeru Krstelj u počasnom odboru našli su se i prof.dr.sc. Josip Brnić, dekan tehničkog fakulteta iz Rijeke, doc. dr.sc. Željko Lozina, prodekan FESB-a iz Splita, prof.dr.sc. Dragomir Krumes, dekan SF iz Slavonskog Broda, predsjednik HVS-a Zdravko Fain, Nenad Mikulić, predsjednik ZVS-a, Tomislav Družak, direktor SRC Jarun... I zamislite, svi su «čučali» na tribinama i s neskrivenim zadovoljstvom pratili događaje na stazi. Jasno «šljakeri» od Zorana Emeršića, Nebojše Buktenice, Bojana Dejanovića, Milivoja Slapničara, Karla Rezara i ostalih nespomenutih odradili su svoj posao kako treba. I ovaj puta nastupio je osmerac Oxforda ali pozvan je i osmerac FER-a (Fakultet elektrotehnike i računarstva) iz Zagreba. «Iskoristivši» priliku dobivanjem pozivnice, studenti FER bili su prvi u relativno tvrdoj trci s studentima FSB-a. Redoslijed je bio sljedeći:

Tehnički fakultet iz Rijeke 1995. s trenerom Radovićem.

1. FER, Zagreb (Saša Galić, Mario Vukić, Igor Kršić, Ranko Jovanović, Martin Valek, Goran Mihovilović, Igor Velimirović, Miroslav Erceg i korm. Anja Stojančević) 6.15.18
2. Fakultet strojarstva i brodogradnje, Zagreb (FSB) 6.17.18
3. Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje, Split (FESB) 6.27.19
4. Oxford 6.30.16
5. Tehnički fakultet, Rijeka (TF) 6.35.22

I tako je završilo treće nadmetanje strojaraca.

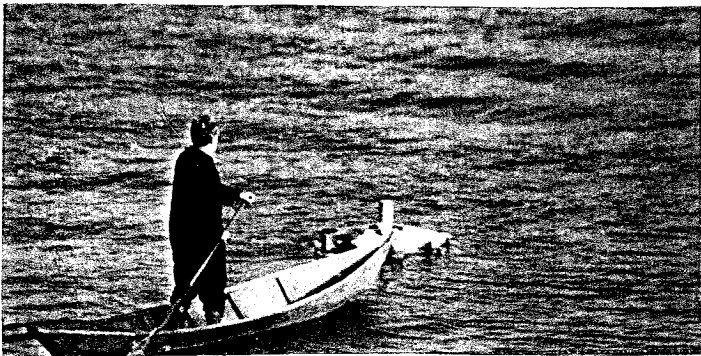
SUSRETI OSMERACA STROJARACA HRVATSKE

Među uzvancima 1996. našao se i Ante Vrdoljak predsjednik HOO.

U ČETVRTOM SUSRETU POBIJEDILI SU KINEZIOLZI (BILO JE TO DAVNE 1996. GODINE)

Mnogima trenutno nepoznat naziv KINEZIOLZI? Ma to su vam dif-ovci ili efefka-ovci a vjerojatno uskoro nazvani kif-ovci (Kineziološki fakultet- KIF ili do jučer Fakultez za fizičku kulturu-FFK). Na četvrti susret pozvani su studenti KIF-a kao gosti ali i Sveučilište Mostar. Ovaj puta pokrovitelj je prof.dr.sc. Ivica Kostović, ministar znanosti i tehnologije, prof.dr.sc. Marijan Šunjić, rektor zagrebačkog Sveučilišta, prof.dr.sc. Katica Ivanišević, rektorica riječkog Sveučilišta, prof.dr.sc. Branko Jeren, savjetnik predsjednika republike, prof.dr.sc. Nikola Ružinski zamjenik ministra znanosti, prof.dr.sc. Slobodan Kralj, dekan FSB-a, prof.dr.sc. Dragomir Krumes, dekan SF iz Slavenskog Broda, prof.dr.sc. Igor Zanki, dekan FESB iz Splita, prof.dr.sc. Josip Brnić, dekan TF, Rijeka, te Zdravko Fain, predsjednik HVS-a Zdravko Jurčec, predsjednik ZVS-a i Tomislav Družak, direktor ŠRC Jarun... Regatu je otvorio doajen prof.dr.sc. Stjepan Jecić, a govorili su još Nikola Ružinski i Slobodan Kralj.

Neretvanska trupica bila je brža od...

nekog čudnog plovila kojeg su konstruirali studenti.

Regata je imala i svoje zanimljive preddogadaje. Održala se trka između neretvanske trupice i brodocikla, neke čudne plovne tvorevine studenata zagrebačkog fakulteta. I znate tko je pobijedio? Neretvanska trupica stvarana na plovnim iskustvima Nerertljana. Ova

regata bit će zapamćena i po još nečem. Svi učesnici na tribinama bili su ponudeni kolačima i napicima.

Trebali su ukrstiti koplja u četvercima «sa» i uvaženi profesori-veterani s FSB-a, ali glasnogovornik FSB-a podijelio je pismeno službeno priopćenje: «Jecić, na službenom putu, Senjanović, deklarirana prehlada, Kralj, spriječen dekanskim protokolom, Sladoljev, teniska povreda noge, Šakić, na službenom putu, Grubišić, deklarirani lumbago, Podvalej, deklarirana bolest, Stepanić, bolnički pregled u toku, Mikšić, zdrav ali spriječen drugim obvezama, Kovačiček u toku oporavka, Indof, bolovi u kičmi, Heidl, deklarirao artrozu. I tako je propala trka profesora a glasnogovorniku moramo vjerovati u «istinitost» priopćenja. A kako je završilo studentsko nadmetanje?

1. FFK Zagreb (Siniša Savić, Krešimir Lušić, Josip Stolar, Renato Pomahač, Danijel Bajlo, Krešimir Čuljak, Oliver Martinov, Ninoslav Saraga i korm. Željka Duvnjak) 5.47.13
2. Fakultet strojarstva i brodogradnje, Zagreb 6.01.02
3. Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje, Split (FESB) 6.03.37
4. Sveučilište, Mostar 6.31.99
5. Strojarski fakultet, Sl.Brod, Sveučilište J.J.Štrossmayer, Osijek 9.13.77

KIF-ovci, nekada EFEFKA-ovci ili DIF-ovci odveslali su najbrže vrijeme u povijesti SUSRETA, a kako i ne bi, kad su tamo veslale čuvene veslačke «marke». Istovremeno čuveni sponzorski fenjer (izrađen u karlovačkoj tvornici Kordun) osvojio je osmerac Slavenskog Broda s «najpolaganijim» vremenom u povijesti SUSRETA.

PRVI SUSRET «HRABRIH» PROFESORA ODRŽAN JE 1997.

Je li je ono službeno glasnogovorničko priopćenje iz prošle godine utjecalo ili ne, neznamo, ali uz studente ukrstili su koplja i profesori. Zanimljivo je da se «postava» u počasnom odboru nije mijenjala ni za «jotu», osim što se u «timu počasnih» našla i gradonačelnica Zagreba, Marina Matulović Dropulić. Nažalost zbog spriječenosti nije prisustvovala. ali je događajima na «terenu» u ime grada prisustvovao Josip Čorak, naš «srebrni» hrvac s OI u Muenchenu (1972).. Ove godine nije bio osmerac Oxforda, ali su došli naši susjedi iz Italije, sveučilištarc iz Ferrare. Međutim ako nismo ovaj puta spomenuli počasni odbor, onda treba spomenuti Organizacijski. U njemu su bili: Stjepan Jecić, Đurdica Španiček, Nebojša Buktenica, Marija Sokol, Šuhreta Husić, Franjo Podvalej, Želimir Sladoljev, Franjo Kovačiček, Tonko Čurko, Josip Stepanić, Donald Kiš, Anita Jelić, Nikola Šakić, i Roberto Benčić, sve sami profesori do profesora. Pravdu su dijelili suci: Bojan Dejanović, Biserka Konečny, Anita Tripalo i Ante Pavičić. A što se događalo na stazi? Redoslijed pobjednika bio je slijedeći:

Studenti CUS Ferrare dobili su za uspomenu «fenjer».

1. FSB Zagreb (Boris Rihtar, Eduard Vondra, Hrvoje Marić, Krešimir Hlede, Eduard Hesky, Danijel Linić, Antonio Buća, Marko Rušev i korm Igor Stanković) 5.48.32
2. Tehnički fakultet, Rijeka 5.49.89
3. Pravni fakultet, Zagreb 5.51.51
4. Strojarski fakultet, Sl.Brod, Sveučilište J.J.Štrossmayer, Osijek 5.54.07
5. Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje, Split (FESB) 5.59.10
6. CUS Ferrara 6.14.00

SUSRETI OSMERACA STROJARACA HRVATSKE

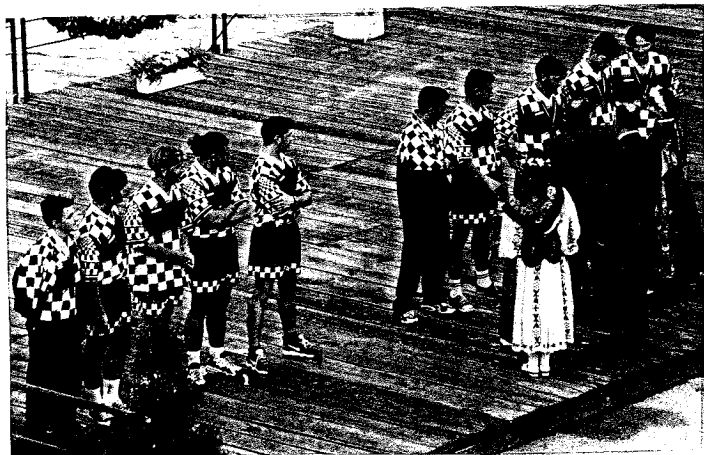
Studenti FSB-a posljednji puta prvaci regate bili su 1997.

Bila je to jedna od najljepših trka osmeraca, gdje se do zadnjeg časa ili do ulaska u cilj nije znalo tko će biti prvi. Tek pred kraj Riječani su posustali i EFESBE-ovci došli su do svoje treće pobjede u dosadašnjim susretima. Simpatični Talijani odnijeli su za uspomenu «svoj» FENJER.

U nadmetanju između profesora strojara i brodara pobijedio je GIG strojaraca :

1. Ekipa strojara (Slobodan Kralj, Vinko Ivušić, Vedran Mudronja, Tonko Čurko i korm. Đurđica Španiček) 2.13.14
2. Ekipa brodara 2.18.19

Da veslali su na 500 metara i u «sigurnosnim» GIG-ovima a ne u pravim regatnim čamcima, jer u uzbuđenju mogli bi se i prevrnuti u hladnu jarunsku vodu. U GIG-ovima također iz sigurnosnih razloga veslali su i studenti Strojarskog fakulteta iz Slavenskog Broda a posade su se zvale ZDRMANI I PLOVAK. «Zdrmani» su bili prvi (Davor Vukelić, Daniel Anikić, Igor Begović, Josip Prebeg i korm. Antoš Dujčić) u vremenu 2.38.83. Koliko nam je poznato oni su tada sjeli prvi puta u

Zdrmani i Plovak primaju nagrade.

neko plovilo iako imaju mogućnosti u Brodu, jer koliko znamo tamo mimo njih teče Sava, a nekada je i postojao veslački klub «Sava» istina bog, prestao s radom davne 1964. godine. A odveslali su 500 metarsku dužinu od starta do cilja u vremenu 2.38.43. A regatni odbor ? Pa zna se : Zoran Emeršić, Milivoj Slapničar, Damir Subotić, Rudolf Starić itd...

Da možda će se netko zapitati, zašto spominjemo imenom i prezimenom samo prvake ? Paaaaa zato jer povijest priznaje samo pobjednike a ostale onako usput. Bože moj, tko bi pamtio sve.

1998 ???

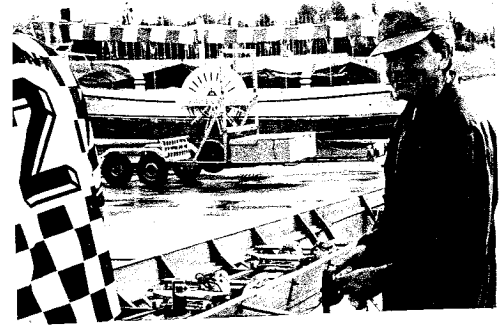
Znamo samo da je pokrovitelj Ministarstvo znanosti i grad Zagreb s gradonačelnikom Brankom Mikšom. Ostale detalje ne znamo, jer ih jednostavno nismo mogli dobiti. Molili smo glavnog suca Bojana Dejanovića da nam dade podatke. Molili smo Nebojšu Buktenicu za podatke. Obćanje postoji, ali do danas nisu stigli.

Ipak došli smo barem do rezultata, kako je završila «glavna» trka zbog koje se i SUSRETI održavaju. Evo ih :

1. FSB Zagreb (?)
2. Tehnički fakultet, Rijeka (TF)
3. CUS Ferrara (s pozivnicom)
4. Arhitektonski fakultet, Zagreb (s pozivnicom ARH)

5. Strojarski fakultet, Sl. Brod, Sveučilište J.J. Strossmayer (SF) 7.44.81
6. Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje, Split, (FESB) +

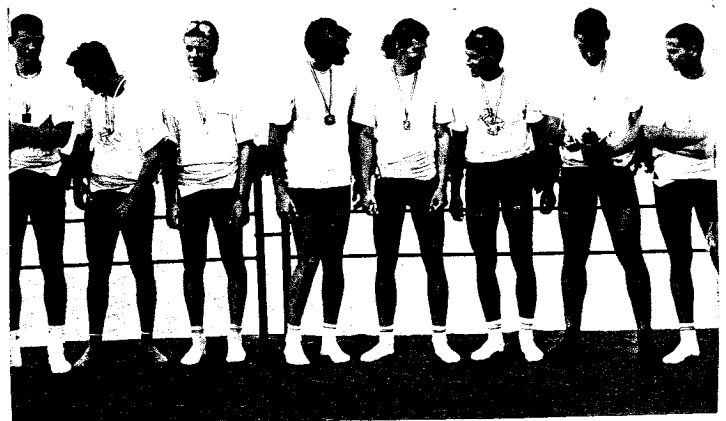
Nebojša Buktenica bio je «lijeva i desna» ruka na svim FSB regatama od 1993. do 2001. godine

Zagrebački strojari imali su dostojnijeg protivnika samo u riječkim strojarima. A Splitski ? Nažalost, iako prijavljeni nisu nastupili jer im se razbio čamac i nisu stigli u Zagreb. Tako je bilo «službeno» priopćenje. Simpatični studenti iz Ferrare ovaj puta nisu otišli s «fenjerom» kući. Fenjeraši su bili strojari iz Slavenskog Broda.

VRIJEME SUNČANO, UGODNO SVJEŽE, VJETAR SLAB ZAPADNI (NA JARUNU 9.10.1999.)

Da upravo prekrasan jesenski dan za održavanje 7. SUSRETA studentskih osmeraca strojaraca Hrvatske . Prvi puta u povijesti održavanja pobjednički prelazni pehar «odpihao» je izvan Hrvatske. Prema riječi «odpihao», valjda pretpostavljate kuda je otišao. Pa u «deželu» ili u ruke mariborskih sveučilištaraca. Organizacijski, dolazi barem prema naslovima do «velikih» promjena. Sada imamo **Priredivača** : FSB – Zagreb, a **Organizator** je : Veslački savez Zagreba. **Suorganizatori** su: Jarun d.o.o. i HVS. **Pokrovitelj** i dalje ostaje : Ministarstvo znanosti i tehnologije RH i grad Zagreb. **Počasni odbor se mijenja**. Prof.dr.sc. Milena Fuchs-Žic, prof.dr.sc. Branko Jeren, rektor zagrebačkog Sveučilišta, Marina Dropulić-Matulović, gradonačelnica Zagreba, prof.dr.sc. Nikola Ružinski, zamjenik ministra znanosti, prof.dr.sc. Mladen Frantz, dekan FSB-a, prof.dr.sc. Ivan Budić, dekan SF-a u Slav.brodu, prof.dr.sc. Igor Duplančić, dekan FESB-a u Splitu, prof.dr.sc. Bernard Franković, dekan TF-a u Rijeci, Zdravko Fain, predsjednik HVS-a, Zdravko Jurčec, predsjednik ZVS-a i Robert Pavičić, direktor Jaruna d.o.o. Dakle promjene u počasnom su uočljive. U **Organizacijskom odboru** su Franjo Kovačićek, Nebojša Buktenica, Zoran Emeršić, Zdravko Gajšak, Josip Kostelić, Željko Kovač, Karlo Rezar i Đurđica Španiček. **Regatni odbor** predvodi Zoran Emeršić, Zdravko Gajšak, Josip Kostelić, Željko Kovač, Tajana Nosić, Milivoj Slapničar i Mladen Sović. **Zbor sudaca** predvodi Mladen Mihovilić, nezamjenjivi Bojan Dejanović, Biserka Konečny i Ante Pavičić. «Pojavljuje» se i **Povjerenstvo za veslanje FSB-a** : Franjo Kovačićek, Roberto Benčić, Nebojša Buktenica, Tonko Čurko, Stjepan Jecić, Željko Lukenda, Želimir Sladoljev Marija Sokol, Josip Stepanić i Đurđica Španiček. I što mislite, da ovaj SUSRET ne bi mogao uspjeti ? On mora uspjeti, kad imamo toliko organizacijski organa.

Pobjednici regata 1999. bili su sveučilištarci Maribora.

Da, zaboravili smo reći a to je prisutno bilo prigodom svih susreta. Da gledateljima ne bude dosadno, između glavnih trka, uključene su i discipline kadeta i mladih juniora iz zagrebačkih veslačkih klubova, tako da se osjećao kontinuitet u natjecanju i događajima na stazi. I kao što

SUSRETI OSMERACA STROJARACA HRVATSKE

smo rekli prelazni pehar «otpihao» je u Maribor. Rezultat trke osmeraca bio je slijedeći:

1. UNIVERZA, Maribor (Žiga Voršič, Primož Hedl, Iztok Nipič, Edo Žibrat, Jaka Dobaj, Rok Kolander, Marko Iršič, Matej Prelog i korm. Dijana Brkljačić) 6.12.10
2. Strojarski fakultet, Sl. Brod, Sveučilište J.J. Štrossmayer, Osijek 6.17.31
3. Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje, Split (FESB) 6.18.28
4. Fakultet strojarstva i brodogradnje, Zagreb (FSB) 6.21.43
5. Tehnički fakultet, Rijeka (TF) 6.38.13
6. Ekonomski fakultet, Zagreb (s pozivnicom) 6.49.13

Prve smo već dva puta spomenuli, ali strojarci iz Broda pomognuti s nekim zagrebačkim studentima u teškoj borbi pobijedili su Splitskane. FSB-ovcima nije pomogao ni «ubačeni» Tomislav Smoljanović. Završili su na 4. mjestu. Razočarali su Riječani.

Međutim, trka profesora postala je u trenu zanimljiva! Među veteranima profesorima pojavili su se i Splitskani (FESB). Ipak nisu ovaj puta uspjeli ugroziti kolege sa FSB-a. Međutim ovdje su se našli novi veterani-profesori, s PMF-a u Zagrebu. I kako je završila ta «povijesna» trka?

Dekan FSB-a, prof. dr. Mladen Frantz i prof. dr. Đurđica Španiček kormilar FSB

Svi učesnici profesorskog dijela regate FSB-a iz 2000. godine

1. FSB Zagreb (Slobodan Kralj, Vinko Ivušić, Vedran Mudronja, Nikola Šakić i korm. Đurđica Španiček) 2.31.89
2. Fakultet, elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje, Split (FESB) 2.34.49
3. Prirodoslovno-matematički fakultet Zagreb iliti PMF 2.41.57

Da zašto povijesna? Zato jer sada već iz dva grada veterani-profesori nastupaju u nadmetanju. Možda su Splitskani i bili favoriti, međutim taktiku FSB-a pripremio je iskusni «velemajstor», reprezentativni kormilar hrvatskog osmerca Silvio Petriško.

Studenti strojarci iz Slav. Brodu opet nastupaju u «sigurnosnim» čamcima GIG-ovima s čudnim naslovima ČERNOBILI i MIRNE VODE. Pobijedili su «ozračeni Černobilci» (Đuro Đaković, Daniel Anikić, Igor Begović, Darko Višić i korm. Dean Škorić) u vremenu 3.19.67. Nastupile su i studentice – dame također u GIG-ovima na 500 metara. Pobijedile su ekonomistice (EKO-Zagreb) i to: Branka Markić, Maja Gregurić, Sandra Maletić, Žarana Palašek i korm. Marijana Sladetić i vremenu 2.32.45. Domaćinke, studentice FSB-a bile su druge s 2.47.21.

DOŠLA JE I 2000. GODINA

Došla je i 2000. Godina po nekim magična prva godina početak trećeg milenija, a po po strogim matematičkim pravilima posljednja godina drugog milenija. Bez obzira na to, svi su slavili ili svi smo slavili tu, ovaj puta kalendarsku brojku.

A što ase događalo s SUSRETOM? Ništa posebno, osim što pokrovitelj više nije Ministarstvo znanosti u tehnologije (i tako ih to nije koštalo ni jednu lipu, ali je lijepo zvučalo). Sada je pokrovitelj Rektor zagrebačkog Sveučilišta prof. dr. sc. Branko Jeren i gradonačelnik Zagreba Milan Bandić. U počasnom odboru našli su se skoro svi iz prošle godine uz novo pridošle, gradonačelnika Milana Bandića, te predsjednik VK Croatia, Slavko Matoc, predsjednik VK Jarun, Julije Boroša, predsjednik HAVK Mladost, Pravomil Barin, predsjednik VK Trešnjevka, Krunoslav Prentašić i predsjednik VK Zagreb, Milan Ljubičić. Priređivač je i dalje FSB Zagreb, organizator, Veslački savez Zagreba a suorganizator Jarun d.o.o i HVS. U Organizacijskom odboru s Franjom Kovačićekom na čelu i u Odboru za veslanje FSB-a na kojem je također na čelu Franjo Kovačićek, došle su minimalne promjene. Regatni odbor skoru u istom sastavu vodi Zoran Emeršić a sudačku službu vodi bivši FSB-ovac Bojan Dejanović uz Rikarda Grzunova, Biserku Konečny i Slavka Mezdjića (ovdje su bile najveće promjene). A trke. Što smo vam govorili pred godinu dana odnosno zapisali za 1999. godinu? Podsjetite se. Kod veterana – profesora Splitskani su bili drugi, a ove, uz božju pomoć PRVI. Evo rezultata:

1. FESB, Split (Roko Matovina, Željko Lozina, Igor Duplančić, Željko Domazet i korm. Vedrana Cvitanić) 2.24.66
2. Fakultet strojarstva i brodogradnje, Zagreb (FSB) 2.31.13
3. Prirodoslovno matematički fakultet, Zagreb (PMF) 2.40.34

Rektor prof. dr. Branko Jeren čestita posadi PRO 2000. godine na pobjedi.

Čestitke 2000. dobili su i dio brončanog osmerca Krešo Čuljak, Nikša Skelin i izbornik Srećko Šuk.

Ovaj puta iz «dežele» stigli su sveučilištarci iz Ljubljane. Poučeni iskustvom Mariborčana, za kormilara su uzeli Dijanu Brkljačić, studenticu ARH-a iz Zagreba, koja je nastupila s Mariborčanima prošle godine i «ameticce» potukla protivnike. Ali «šipak», pobjedu su odnijeli osmerac s POZIVNICOM, studenti Fakulteta prometnih znanosti iz Zagreba (PRO). Ljubljanačani su se morali zadovoljiti samo drugim mjestom. Domaćini FSB našli su se na skromnom petom mjestom. Pretpostavljalo se da će studenti iz Osijeka imati videniju ulogu u nadmetanju, ali su zasluženo odnijeli FENJER na obalu Drave. Rezultati «glavne» trke slijedeći je:

1. PRO, Zagreb (Domagoj Telišman, Božo Maletić, Davor Bogdanović, Tibor Lalić, Tihomir Jarnjević, Petar Lovrić, Petar Milin, Hrvoje Telišman i korm. Vedran Pavlovski) 6.18.37
2. Univerza, Ljubljana 6.22.34
3. Tehnički fakultet, Rijeka 6.23.57
4. Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje, Split (FESB) 6.34.24
5. Fakultet strojarstva i brodogradnje, Zagreb (FSB) 6.36.23
6. Sveučilište J.J. Štrossmayer, Osijek 6.56.79

U trci GIG-ova studenti FSB-a (Siniša Galušić, Matko Rušev, Tomislav Medarić, Sergio Galošić i korm. Marijana Šošić bili su uvjerljivo brži studenata iz Slavenskog Broda. Izveslali su 500 metara

SUSRETI OSMERACA STROJARACA HRVATSKE

Skupna slika pobjednika, studenata, profesora i organizatora 2001. godine.

2.26.98. Ako usporedimo postignuta vremena profesora-veterana s studentima, evo što znači iskustvo, bez obzira na razlike u godinama.

Tom prigodom naši BRONČANI olimpijci Nikša Skelin, Krešimir Čuljak i tadašnji izbornik prof. Srećko Šuk dobili su od FSB-a prigodne nagrade.

I DOŠLA JE 2001. GODINA

Deveti po redu SUSRET strojaraca ili godinu dana prije prve desetobljetnice ili ...«najstarija» studentska regata u neovisnoj Hrvatskoj stigla je do trećeg razreda «pučke» škole. Vrijeme toplo i lijepo. Jarun kao ulje a gledatelja baš ne previše. Bilo je i poteškoća oko organiziranja regate, ali sve je dobro završilo. Tradicija nije prekinuta a i neće. Pokrovitelj je i dalje rektor zagrebačkog Sveučilišta prof.dr.sc. Branko Jeren, koji uvijek ima vremena za ovakva studentska nadmetanja i grad Zagreb odnosno gradonačelnik Milan Bandić, koji već drugu godinu nema vremena prisustvovati regati. Počasni odbor se nije previše mijenjao osim što se u odboru našao Bernard Franković, sada dekan TF-a iz Rijeke, i Zlatko Kolonić predsjednik VK Croatia. Organizacijski odbor se neobično proširio te uz ranije članove, ovdje su se još našli Slavko Mamić, Mladen Šercer, Nenad Zvonarek Hrvoje Marijan Božičević, Nikola Bralić, Zdravko Gajšak, Slavko Mezdjić, Davor Mihovilić, Igor Velimirović i Nikša Županović. Ipak «alfa i omega» ili veliki meštar logistike i organizacije bio je prof.dr. Franjo Kovačićek. Regatni odbor sačinjen je čak od 4 djelatnika: Zdravka Gajšaka, Bojana dejanovića, Milivoja Slapničara i Rudolfa Starića. Mnogi su se odazvali pozivu da prisustvuju regati ali mnogi i nisu.

U prigodnom govoru prof.dr.sc. Mladen Frantz, dekan FSB-a među ostalom spomenuo je: «**Nakon završene regate, budući nas nema mnogo, mogu pozvati sve na domjenak u veslačkom domu iznad hangara**». A kako su završile sada već tradicionalne trke ?

Dvostruka pobjeda Splitsana i prva pobjeda studentskog splitskog osmerca. E, i mi bi pobjedili kad bih veslao s braćom Skelinom i Damišom Vučićićem. Ne, šalimo se. Ovaj puta Splitsani su zaista bili najspremniji. Konačno su dočekali i «svoju» dugo čekanu pobjedu. Ovaj puta osječki studenti bili su mnogo ozbiljniji. A i morali su, jer na kornulu je bila proslavljena Mirna Rajle: «Kad zavičem, moraju pucati vesla u vodi». I tako su Osječani dogurali do odličnog trećeg mjesta. Posebnost je bila osmerac diplomiranih «inžinira» EFESBE-a. Stigli su do četvrtog mjesta. A trenutni studenti FSB-a ? Prvi puta u «životu» ili SUSRETA, domaćin je osvojio časno posljednje mjesto. FENJER je postao njihova svojina. A kakvi su bili rezultati trke ?

1. FESB, Split (Ivan Perasović, Ivan Dželalija, Vedran Budimac, Toni Batinić, Danijel Uvanović, Damir Vučićić, Siniša Skelin, Nikša Skelin i korm. Lada Karpani) **6.10.63**
2. Prirodosl. matematski fakultet, Zagreb (PMF s pozivnicom) 6.19.56
3. Sveučilište J.J. Strossmayer, Osijek 6.24.58
4. FSB, Zagreb, diplomirani «inžiniri» 6.38.84
5. Tehnički fakultet, Rijeka 6.44.38
6. Fakultet strojarstva i brodogradnje, Zagreb (FSB) 6.48.85

Međutim bitka za prvo mjesto među veteranima-profesorima u GIG-ovima na 500 metara bila je dramatična, da ne ka-

žemo uzbudljiva. Tek tamo cca 200 «lakata» prije cilja Splitsani su se odvojili i krenuli u silovit finiš, ušavši trijumfalno u cilj. Međutim to nikoga i ne čudi, jer su u GIG-u nastupili svi dekani. FSB profesori morali su se zadovoljiti drugim mjestom. Osim toga postigla su se naj-bolja vremena na staz u povijesti njihovih SUSRETA. Evo rezultata:

1. FESB, Split (Željko Domazet /današnji dekan/, Igor Duplančić /bivši dekan/, Ivica Veža, Željko Lozina/prodekan/ i korm. Roko Markovina) **2.08.93**
2. Fakultet strojarstva i brodogradnje, Zagreb 2.10.07
3. Prirodoslovno –matematski fakultet, Zagreb 2.13.63

I konačno održana je i treća «Glavna» trka, nadmetanje studenata u GIG-ovima. Pobjedili su studenti FSB-a (Siniša Galušić, Matko Rušev, Tomislav Medarić, Sergio Galošić i korm. Mari-jana Šošić) u vremenu 2.25.93. Drugi ili posljednji bili su studenti strojarci iz Slavenskog Broda. Nikad nismo vidjeli sretnija lica i uzbuđenje u čamcu kad su «probili» cilj pramcem, doveslavši ali uspijevši stići dvije minute iza prvog. Ma da su stigli i deset minuta kasnije, oni bi bili sretni, jer prvi puta veslaajući i uspjati nije jednostavno. Ali uvijek se počinje s prvim zaveslajem ili prvim kormakom.

Pobjednička posada profesora FESB-a iz Splita, 2001.

Prof. dr. Roko Matovina, kormilar FESB-a s pokalima.

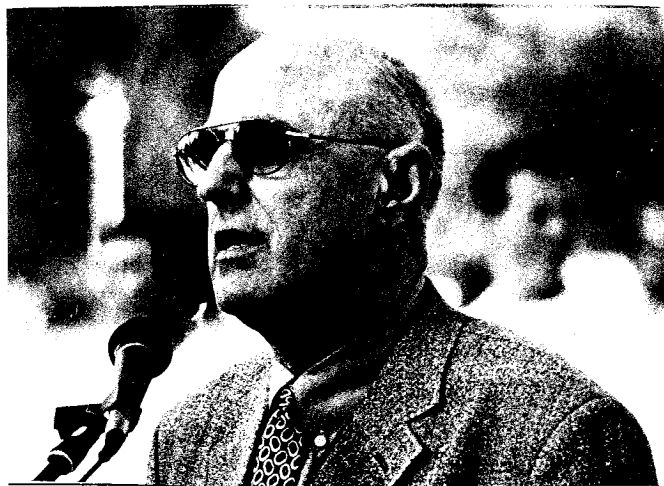
SUSRETI OSMERACA STROJARACA HRVATSKE

Posada dipl.ing.strojarstva stigli su do 4. mjesta 2001.godine

Profesori PMF-a već drugu godinu na regati.

Prof dr. sc. Franjo Kovačićek veliki «meštar» logistike FSB regate.

JUBILARNA DESETA OBLJETNICA (1993 – 2002)

Samo jedna rečenica. Izvješće će te dobiti naredne godine.

Spilčani pregledavaju poklone nakon pobjede u 2001.

Regatu su upotpunjavale i trke kadeta zagrebačkih klubova.

Slavko Mezđić i Zvonko Posavec prije podjela medalja.

Milivoj Slapničar (lijevo) već devetu godinu član Regatnog odbora.

Kako je brončani olimpijac Igor Francetić postao bivši član osmerca ?

Zbog klubaštva, a ne ozljede, nisam više u posadi osmerca

Zapitao bih vodstvo HOO-a što je s onim stipendijama koje kasne još od OI u Sidneyu ? Hoće li to ikada biti isplaćeno ? Strašno je kad vam netko duguje novac, a onda vas zaboravi, ni da se ispriča za to. Očito je, u HOO-u nema odgovornosti...

Razgovarao Vinko Knežević
(Jutarnji list, 31.10. i 1.11.2001.)

ZAGREB – Mjesto u posadi osmerca trenutno je najprestižnija uloga u hrvatskom veslanju s obzirom da je momčad, nakon olimpijske bronce, srebrnom na SP-u potvrdila mjesto u samom svjetskom vrhu.

U odnosu na olimpijsku posadu, nova imena u «čamcu» su Oliver Martinov i Damir Vučićić, a zamijenili su ozlijeđene Tihomira Frankovića i Igora Francetića. Dok je Frankovićev odlazak iz posade prouzročila ozljeda kralježnice (kasnije i operacija), Francetićevo bolovi u ledima bili su manje opasni za nastavak veslačke karijere, no ipak dovoljno problematični za ostanak u osmercu:

mam osjećaj da je za sve kriv nastup u dvojcu «bez» s Krešimirom Čuljkom na prvo regati ovogodišnjeg Svjetskog kupa u Princetonu. Zauzeli smo treće mjesto. Što je najbolji rezultat sezone

jedno naše dvojca, ali je kasnije taj uspjeh toliko obezvrjeđen i omalovažavan kao da ga nisu postigli hrvatski veslači. Čak su neke domaće regate isticane kao relevantniji pokazatelj snage i forme dvojaca «bez» od te međunarodne – započeo je Francetić.

Nakon toga ste ostali u SAD-u i tijekom svibnja uspješno dovršili studij ?

- Da, diplomirao sam bussines i menagment na Temple Univesityu u Philadelphiji potkraj svibnja, a po povratku u Hrvatsku nastavio sam s treninzima u osmercu. Međutim, uoči 2. utrke Svjetskog kupa u Seville dogodila mi se ozljeda. Osjetio sam bolove u donjoj desnoj strani leđa i

morao liječnički provjeriti radi li se samo o uklještenju živca ili nečemu ozbiljnijem. Svega desetak dana dana nisam bio u pogonu i to je, očito, bilo dovoljno da me trener Bralić i izbornik Čulin izostave iz osmerca, ali ne samo za Seville nego i za buduće akcije.

Mislite li da ima nešto osobno u odnosu trenera osmerca i izbornika prema vama ?

- Ne bih želio da me se krivo shvati, ali uvjeren sam da je trener Bralić, sukladno klubskoj pripadnosti, želio pod svaku cijenu naći mjesto Oliveru Martinovu u osmercu. Ma, klubaštvo mi se čini i nekako normalnim – osmerac i tvore veslači iz zagrebačkih i splitskih klubova, pojačani Zadraninom Vujevićem. Naravno da je izbornik Čulin težio pronaći mjesto

«gusarovcu» Vučićiću...

Kako objašnjavate pustolovinu «skakanje s šibenskog mosta» tijekom ozljede ?

- Jednostavno – u to vrijeme nisam bio ozlijeđen, nego sam trenirao, a s obzirom da sam bio član osmerca odmah su «procurile glasine» - ozlijeđen je, a može skakati s mosta.

Žalite li zbog izostavljanja s popisa olimpijskih stipendista ?

- Nažalost, olimpijska stipendija je jedno od većih razočaranja koje sam doživio nakon ispadanja iz osmerca. Tu se ponavlja priča iz 2000. kada također nisam bio na popisu potencijalnih stipendista, a vratio sam se s medaljom s velikog natjecanja (Sidneya). Nastupima u prošloj i ovoj godini te osvojenim medaljama dokazao sam da mi je mjesto među olimpijskim stipendistima, a kad smo i kod toga, zapitao bih vodstvo HOO-a što je s onim stipendijama koje kasne još od Sidneya ? Hoće li to ikada biti isplaćeno ? Strašno je kad vam netko duguje novac, a onda vas zaboravi, ni da se ispriča za to. Očito, nema dovoljno odgovornosti ni u novoj garnituri Hrvatskog olimpijskog odbora...

U 25-oj godini Igor Francetić je u najoptimalnijem razdoblju karijere. U dvojcu bez kormilara svakodnevno trenira s Ninoslavom Sragom. No nedostaje mu ambicioznosti i uvjeren je da će njihov dvojac biti opasna konkurencija svim posadama u Hrvatskoj.

OLIMPIJSKE STIPENDIJE Sastanak HVS-a i HOO-a prošao bez konkretnih rezultata Pripreme osmerca sa samo osam veslača!?

ZAGREB – Zatražio sam sastanak s predstavnicima HVS a čim sam pročitao intervju s Igorom Francetićem, a želio sam i to da on i Sara ga budu nazočni – rekao je glavni tajnik HOO-a Andrija Mijačička na sastanku s predstavnicima zagrebačkog i hrvatskog veslanja na Jarunu.

«Dežurni» problem koji je apostrofirao čelnik HVS-a Zdravko Jurčec odnosio se na olimpijske stipendije, pri čemu je izrečeno mišljenje da je veslanje bitno oštećeno ograničavanjem stipendista na 9 članova osmerca

, bez pričuva i članova drugih posada.

- Francetićeve izjave rezultat su nedovršenog posla. Primjerice, Saraga zbog ozljede, a Francetić zbog studija u SAD-u nisu se uspjeli dovoljno kvalitetno pripremiti u ovoj godini, a slijede godine koje predstavljaju uverturu za OI u Ateni. Tu je i zadarski četverac s vrlo velikim perspektivama. Pitanje budućnosti je i kako ćemo priključivati reprezentaciji naše mlade veslače kojih je trenutno šest na školovanju u SAD-u. Francetićevo primjer nikako nije dobar.

Mjesto za Tamaru Boroš

Inicijator stipendijske problematike Igor

Francetić, član brončanog osmerca iz Sidneya, ali ne i srebrnog sa SP-a u Luzernu, rekao je kako su olako zanemareni njegovi rezultati kad se biralo olimpijske stipendiste, što je već doživio 1999. Pojašnjenje je ponudio Mijačička: Očito da je tvoj klub ne funkcionira kako treba. Ako tvrdiš da ne znaš tko ti je trener, već to jasno dočarava kako se u komunikacijskom lancu izgubila jedna karika. Morao si se informirati preko trenera i luba o svom statusu, a ne u HOO-u. Kad netko ostane bez posla, u Hrvatskoj je najlakše je optužiti optužiti Vladu. Sadašnja

Posada osmerca ima rezultat i morala je ući na A popis. Ima sportaša koji nemaju velikih natjecanja za potvrdu vrijednosti i ne mogu ispuniti preduvjet za A listu. Tamara Boroš je broj jedan, za nju će se morati naći mjesto...

Problem veslača koji bi mogli dospjeti na nove popise olimpijskih stipendista moglo je djelomično riješiti testiranje sprema 10. i 11. studenog na Jarunu, ali je, prema Jurčecovim riječima, njegovo održavanje upitno zbog nedostatka novca da se osigura dolazak svih najboljih veslača i posada.

Direktor ureda nacionalnih spor-

IZ DNEVNIH NOVNA PRENOSIMO ZATO JER MNOGI NISU TO PROČITALI, IZ DNEVNIH NOVINA PO

skih saveza HOO-a Ivan Varvodić rekao je da se uspješni kod nas redovito slave unutar obitelji «kod tate i mame»: a problemi proširuju na cijeli sustav na HOO.

Problemi se proširuju...

Upozorio je kako u 2000. godini

VS ima 39 postotni premašaj izvrše-nja plana, a do kraja godine imat će i 50 posto. Mijačička ga je dopunio izjavom da je većina sportova premašila financijske programe u odnosu na HOO.

Vrativši se na veslačku problema-

tiku Mijačička je obećao da neće dopustiti sjedenje u istom čamcu veslača s različitim statusima, ali to nije mogao konkretizirati novim stipendijama HVS-u, te da će HOO izbjegavati financiranje sportaša koji neće postizati uspjehe, što će pokazati i nove skupine sti-

pendista. Uzalud je Jurčec ponavljao rečenicu da nitko na svijetu ne priprema osmerac sa samo devet članova posade.

Jutarnji list / Vinko Knežević

Čulin nije trebao zadržati novac

Nagrade veslačima mogle su im refundirati osobne troškove, a mnoge pripremne troškove Saveza. HOO je predložio Vladi RH nagrade nakon Sydneya, koje su isplaćene u nešto manjem iznosu. Nagrada je dodijeljena i veslačima i stručnom štabu, a to što je Čulin zadržao novac namijenjen stručnom štabu, prema mom mišljenju, nije u redu, no dogodilo se izvan mog mandata - veli Mijačička

Draganja se mora ispričati HOO-u

S Draganjom neću razgovarati dok se ne ispriča. On jest perspektiva, već u Atenj trebao bi biti bolji i od Kozulja i drugih, ali treba imati rezultate za A listu. Da su nam on i njegovi roditelji ustvrdili: pogriješili ste, sjednimo i sagledajmo gdje, ne bi bilo problema, ali odmah o malo zavazati HOO i uspoređivati ga s kućnim savjetom, to nije način za suradnju - kazao je Mijačička.

Isti slučaj iz trećeg kuta gledanja

Čitajući oba članka razumljivo da nije sve rečeno, ali su viđena dva gledanja na istu stvar, od Igora Francetića, kao i od tajnika HOO-a Andrije Mijačičke, direktora ureda Nacionalnih sportskih saveza HOO-a, Ivana Varvodića i predsjednika HVS-a, Zdravka Jurčeca. Kao što se vidi, u konačnici sve se vrti oko novca, da li kao nagrade (jednokratne), ili stalne (u okviru olimpijske stipendije kao stalnog izvora «prihoda» olimpijskog kandidata). S druge strane veslački osmerac postigao je vrhunske rezultate a bitka za ulazak među devet «veličanstvenih» je sve oštrija i oštrija. Promatrajući s sportske strane to je i cilj svakog trenera i izbornika, jer on traži najbolje i najmotiviranije veslače. Da ima osim objektivnih također i subjektivnih odluka tko će ući u osmerac kaže i sam Francetić (klubaštvo mi se čini i nekako normalnim). S druge strane ipak onaj veslač, koji je «viđen» svakodneвно na treningu pod budnim okom trenera ili izbornika, subjektivno je bliži nego onaj, koji je tisućama milja daleko. Međutim i takve se ne smije zaboraviti. Da je Francetić imao i ranije poteškoća, vidljivo je, jer nije ušao u osmerac na SP u Kanadi. Tek kasnije uvršten je za olimpijskog kandidata što je i dokazao (na inozemstvu Srečka Šuka). Osim toga njegovi dotadašnji vrhunski rezultati posebno u Nations Cupu su i ukazivali.

S druge strane, veslači Smoljanović i Vučićić iako srebrni u Poznanu, pojavljivali su se na «slučajnim» regatama od Poznana na dalje. Nisu nastupali na Nations Cupu, najprestižnijoj seniorskoj regati mladih veslača. Zašto? Jer vodstvo Gusara smatralo je to drugorazrednom seniorskom regatom. Po tome bi napr. Luka Špić, Iztok Čop ili Denis Žvegelj bili drugorazredni veslači. I da nije bilo slučajno slomljene ruke Denisa Bobana, pitanje je kad bi Smoljanović ušao u seniorsku reprezentaciju. Objektivno ocjenjujući svoje mogućnosti, Smoljanović se našao u

HAVK Mladost, jer u domicilnom klubu bio je stalno «drugi». Nešto slično dogodilo se i Vučićiću ali u drugom smislu (operacija Frankovića).

A sada se vratimo opet na Francetića. Činjenica je da su on i Čuljak bili ovogodišnji treći na prvom Svjetskom kupu u Princetonu i tom im nitko neosporava. Međutim činjenica je da tamo ipak nisu nastupili svi najbolji svjetski dvojci «bez». Na prvom kupu nastupilo je samo sedam posada. Kasnije Francetić nastupa na Windermare Cupu u Seattlu gdje osmerac osvaja prvo mjesto na jednoj od najprestižnijih regata u USA. Ostaje u USA gdje je diplomirao. Ostajući nešto duže u Americi, iako je javio da će doći ranije. «Kotač» zahuktavanja ide neumitno dalje a pripreme su sve žešće. U Zagrebu se održava trka dvojca «bez», da se vidi tko je tko i gdje U međuvremenu dolazi do ozljede Francetića. Direktor reprezentacije odlučuje da u dvojcu «bez» u Sevilli nastupe braća Skelin (vrlo pametno), da se vidi što predstavljaju u svjetskoj eliti. U osmerac Bralić i Čulin ubacuju još dva nova veslača Milina i Lovrića, koji su se dokazali u Zagrebu. I sada se u bivšem olimpijskom osmercu pojavilo 4 nova (Martinov, Vučićić, Milin i Lovrić). S takvom posadom osvaja se izvrsno drugo mjesto (iza Rumunja). Definitivno se odlučuje povratak braće Skelin u osmerac i razumljivo da nastaje «gužva». Tko će zauzeti «svoj karić» u brodu? Ako se postavlja pitanje zašto Martinov? Pa on se dokazao i prije i sada, da sigurno spada među najbolje, i u tom trenutku opredijelilo se na jednog od najstabilnijih veslača reprezentacije i s ogromnim iskustvom i u osmercu. Posada osmerca definitivno je stvorena. Lovrić i Milin kao prve rezerve s osmercom nastupaju u Henleyu a također i na 4. svjetskom kupu u Muenchenu. Taktički, odlično je, što naš osmerac nije nastupio na 3. svjet. kupu nego se u miru pripremao na Perući. Nekako u to vrijeme pojav-

ljuju se i zdravstvene tegobe kod Francetića, koji nije dovoljno trenirao, te nisu dovoljno bile poznate njegove trenutne fizičke karakteristike. Da, se i odučilo uvrstiti Francetića u osmerac, bio bi to eksperiment. Vršiti «pokuse» u vrijeme kad vrijeme leti brže od «vremena», a svaki izgubljeni dan teško je nadoknaditi nitko ne želi. I tako se Francetić našao na ledu. Nitko njemu ne osporava dotadašnje uspjehe. Svi znamo da je on veslač svjetske elite, ali samo dokazivanjem a pogotovo kad je konkurencija jaka može se opet naći u osmercu.

S druge strane činjenica je, da ne našavši se u onom osmercu iz Kanade nije ni dobio olimpijsku stipendiju. Međutim, nakon Sydneya ta «nepravda» je nadoknađena. Nije dobio zaostalu stipendiju, ali je dobio u istom iznosu nagradu od ZŠS-a. Zar to nije isto! Osim toga Petriško, Čuljak i Francetić dobivaju i nagradu grada Zagreba u vidu korištenja stana. Jedino to nije dobio Smoljanović (?). Gledajući ovogodišnje stipendije koje daje HOO, opravdano je mišljenje predsjednika HVS-a Zdravka Jurčeca da je devet stipendija premalo. To je minimalan broj stipendija i razumljivo je, da ih je potrebno nužno proširiti barem za dvostruko više (!). U nekom smislu s tim se slaže i tajnik HOO, misleći u prvom trenutku na Francetića a vjerojatno i na još kojeg vrhunskog hrvatskog veslača. Upozorenje, direktora Nacionalnih sportskih saveza HOO-a Ivana Varvodića, da će HVS prebaciti 50 % više troškova od planiranih točno je, ali ako želimo imati vrhunski sport a veslanje je zasigurno, onda treba taj spor razmatrati kao i plivanje napr.

S druge strane, tek nakon godinu i više dana HVS će uspjeti potpisati jedan značajan sponzorski ugovor, koji će omogućiti financijska sredstva za reprezentaciju i iz drugih izvora a ne samo od HOO-a. Usprkos tome, nadamo se, da HOO neće zaboraviti veslanje i pratit će ovu sportsku granu i dalje u okviru svojih mogućnosti.

Isto tako, naredne godine, upozoravamo stručno vodstvo, da je nužno potrebno osim na osmerac, usmjeriti sei ili hitno okrenuti na ostale naše vrhunske posade. Osim toga kao što je posebno upozorio Zdravko Jurčec imamo 6 «mladih vrhunskih lavova» u Americi. Jer u 2002. godini moguće je i da u nekoj drugoj disciplini a ne samo u osmercu stignemo do medalje. Obrazloženje da stipendije HOO-a ne mogu dobiti veslači zadarskog Jadrana jer su osvojili četvrto mjesto u 4+ kao neolimpijskoj disciplini pomalo je čudno. Jer kao što je rekao svojevremeno Igor Čulin, trener srebrnog četverca «sa» sa SP u Koelnu: Pa šta, ako je potrebno, veslat ćemo 4- i opet ćemo osvojiti neku medalju. I na kraju, neki su spomenuli na SP u Luzernu, a zašto Igor Francetić nije veslao u četvercu «sa»?

Veslanje, molitva i studij idu zajedno

- Spremnost odricanja i rad na duge staze krasi perspektivni osmerac koji je pokazao da može u elitu Sveučilišta
- Ako pronadu sponzora, ove godine najvjerojatnije veslat će i studentice kojih je na KBF-u više nego studenata

Katolički bogoslovni fakultet (KBF) u Zagrebu započeo je s uspjehom u svibnju natjecanjem u sveučilišnoj utrci muških osmeraca. Mlada ekipa bogoslova i laika završila je u D finalu., što je za početnike veliki rezultat, pogotovo ako se uzme u obzir da su na natjecanju sudjelovale 22 posade sa gotovo svih fakulteta zagrebačkog Sveučilišta.

Sveučilišno natjecanje u veslanju sve se više razvija i pomalo postaje dio tradicije zagrebačkog Sveučilišta. Usprkos stalnom povećanju ekipa i zanimanja za veslanje, ono je već sada sigurno najorganiziranije i najmasovnije studentsko natjecanje uopće. Osim studenata, na njemu sudjeluju i studentice, tako da se Sveučilište u Zagrebu i sportski uključuje u bogatu europsku sveučilišnu tradiciju.

Veslanje na 2000 metara u kojem su sudjelovali studenti Katoličkog bogoslovnog fakulteta kraljevska je disciplina. Vrlo je zahtjevna i bez mukotrpnog vježbanja ne može se uključiti u nju. Na 2000 metara posebno dolazi do izražaja momčadski duh osmerca, koji se stječe godinama. Studenti Katoličkog bogoslovnog fakulteta pokazali su već u svojem prvom nastupu kako imaju toga duha kojim se mogu ravnopravno uključiti u ovo zahtjevno sveučilišno natjecanje.

- Isplatilo se vježbati. Najteže od svega ipak bilo je pronaći osam studenata i kormilaricu, koji bi bili spremni na odricanje i rad na duge staze. Svaki početak je težak, ali i sladak. Uprava Fakulteta moralno nas podupire i veoma smo joj

zahvalni. Prije svega, dali su nam dozvolu i opskrbili nas svim potrebnim za ovako cijenjeno natjecanje. Manja poteškoća bila je s novcem, no Fakultet je i u tome priskočio. Osobita hvala ide bivšem dekanu i budućem rektoru zagrebačkog Sveučilišta prof.dr. Tomislavu Ivančiću, koji je zaista potvrdio koliko ima veliko i široko srce. Manja poteškoća koju još nastojimo prevladati jest sa stalnim prihodima koji bi nas digli možda i do B finala već u drugoj godini sudjelovanja. Veslanje je postalo radosna novost na Fakultetu. Najvjerojatnije, ako pronađemo sponzore u narednoj godini uključit će se i studentice na natjecanje, kojih na našem fakultetu ima više nego studenata. Tri studentice Margareta, Ivana i Mirjana već su sudjelovale, mada ne još u veslanju već u kormilarenju i bile su nam velika pomoć – rekli su Tomislav Božiček i Nikola Bernat, dva stožera veslačkog osmerca Katoličkog bogoslovnog fakulteta.

Ove 2001. godine održana je 6. po redu trka studentskih osmeraca prozvana «University Race of Eights». Pokrovitelji regate bili su Ministarstvo znanosti i tehnologije republike RH i grad Zagreb. Na regati je nastupilo 701 veslač i veslačica, ukupno 57 posada osmeraca i 13 posada četveraca bez kormilara. Ove godine nastupilo je prvi puta i osmerac Katoličkog bogoslovnog fakulteta u sastavu : Bernat, Božiček, Miličević, Gecević, matošević, Pleše, Tvrza, Lulić i kormilar Vincek. Iako su izveslali osvojili posljednje mjesto u D finalu (8.53.65) gledateljstvo ih je zapamtilo njihovom upornošću, ali i veseljem što su stigli do cilja iako za povećim zaostatkom. Bili su to najsretniji i najradosniji učesnici ove najveće regate u (koliko nam je poznato) u srednjoj Europi.

Veslački osmerac Katoličkog bogoslovnog fakulteta dobar je u startu, na početku utrke uvijek je među vodećima, a i tehnički djeluje vrlo profinjeno. Njihovi žuto-crni trikoi, izvanredna nadarenost te iznad svega sportski duh jako su lijepo osvježili sveučilišno natjecanje u veslanju. Ostaje mu još malo tehničkog dotjerivanja i mnogo, mnogo rada. Dobre volje mladih studenata, a sve više i studentica također ne nedostaje. Budući da znamo kako žarko mole da uđu na natjecanje i kako su im molitve većinom uslišane, ne sumnjamo da će se proslaviti i ove akademske godine. Ipak, svi koji bi im htjeli pomoći na bilo koji način, pa i sponzorstvom dobro su došli u Vlašku 38, na Katolički bogoslovni fakultet.

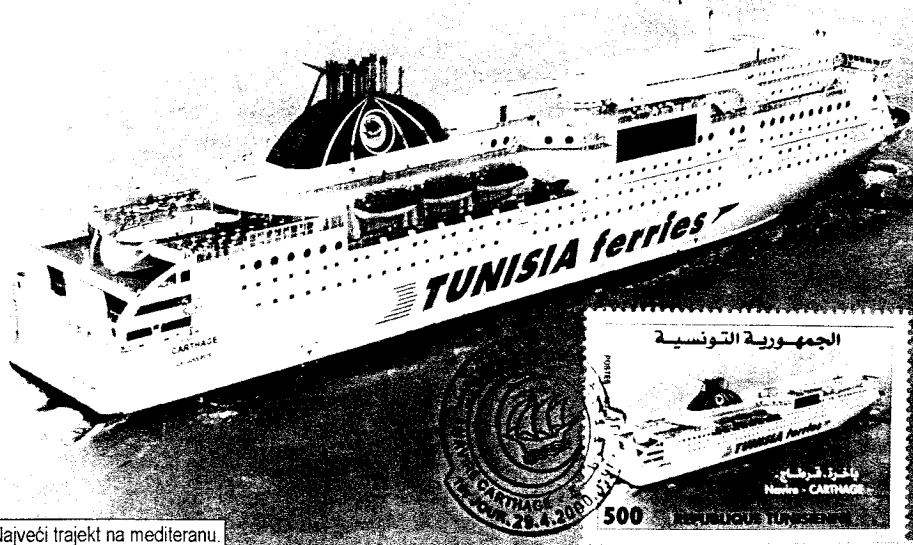
U Tunisu je bila logistika i iz Hrvatske

Mediteranske igre u Tunisu četnaeste po redu. Međutim zanimljivo je, da iako na njima nastupaju isključivo mediteranske zemlje, veslanje kao sport nije održan na 9 igara i to u Egiptu, Španjolskoj, Libanonu, Tunisu, Turskoj, Alžiru, Maroku, Siriji i Grčkoj. Održane su u Italiji(1967), Hrvatskoj (1979), Francuskoj(1993), Italiji (1997) i konačno u Tunisu ove godine. Razlog je jednostavan. Sve zemlje gdje nisu bile održane u pravili imaju minimalan afinitet prema ovom sportu, a osim toga nemaju ni stručnjake ni opremu za ovako velika natjecanja. Specifičnost regata na MI su, što se one održavaju na 1000 metara a ne na klasičnih 2000 metara.

Kako su se Mi približavale u Tunisu, njihov sportski savez uvrstio je veslanje u program, međutim zatražio je potporu od ostalih mediteranskih zemalja. U svezi toga predsjednik FISA-e Denis Oswald sazvaio je sve zemlje Mediterana 1998. na SP u Koelnu u cilju rješavanja tog problema. Određeni su nosioci poslova i to : Michel Dutre iz Francuske, Patrick Rombow iz Belgije i **Zoran Emeršić iz Hrvatske**. Poslije su razrađivali raspored poslova na kongresima FISA-e tijekom dvije godine. Tunizani su poslali nacрте lokacije gdje bi trebala biti održana regata. Na temelju tih podataka Zoran Emeršić odredio je lokaciju staze(s obzirom na dubinu). Jedino se nije znala «ruža» vjetrova. Konačno, Talijani su dali čamce za regatu, Hrvati su posudili katamarane a Francuzi uređaje za mjerenje vremena. Na nagovor FISA-e, Tunizani su participirali troškove a gore spomenuti veslački djelatnici određeni od strane FISA-e uz pomoć domaćina odradili su održavanje regate na MI u Tunisu.

Tunizani su dali dovoljan broj ljudi, koji su upućeni kako treba provesti date obveze. Poseban problem bili su veslački suci,Tunizani, koji su se prvi puta suočili s jednom međunarodnom regatom. Tako, da je naš Zoran Emeršić uskočio u nekom smislu i u sudačku organizaciju, što se pokazalo stvarno potrebnim u kritičnim trenucima. Čitav sustav rada vođenja katamarana, logistiku, provodio je Zoran Emeršić a jedan katamaran je vozio čak i Ante Nosić . Na takav način vršena je i edukacija tuniskih vozača, kako se ponašati tijekom trke, kada se vraćati i ostalo. Komunikacija je bila malo otežana, s obzirom na jezik i slabo poznavanje engleskog, ali je ipak sve dobro završilo.

Da je bilo problema, bilo je. Pred odlazak za Tunis iz Genove, najvećim trajektom na Mediteranu, koji je plovio tek dan kasnije prema službenoj obavijesti, Emeršić i Nosić morali su prespavati u kamioncinu, da ne bi netko otudio kamioncin i katamarane. Na to su ih upozorili Talijani. Međutim sve je dobro završilo a u Tunisu domaćini su bili više nego ljubazni, sretni da će uspjeti održati i veslačko natjecanje na mediteranskim igrama. I tako na MI u Tunisu ipak su održana veslačka natjecanja, ali uz pomoć logistike Talijana, Hrvata i Francuza. Nadamo se da će i na budućim MI održavati se veslačka natjecanja kao na ovim posljednjim u Tunisu.

Najveći trajekt na mediteranu.

Zoran Emeršić prigodom pripremanja regate u Tinsu

Ante Nosić i Zoran Emeršić s jednim predstavnikom organizacijskog odbora.

Trenutak odmora, Ante Nosić i Zoran Emeršić na ruševinama Kartage.

Trešnjevka je pobijednik lige kadeta

Konačno je i zagrebačka liga za kadete i početnika završila na jarunskoj stazi. Kao što smo već ranije pisali, oko nje je bilo više problema, je li je službeno priznati ili ne, ali ona je ipak «poluoficijelno» završila. Vjerojatno će se ipak druge godine priznati kao službena liga. Veslački entuzijasti istjerali su je do kraja. Konačno pokazalo se, da uz određene propuste ali «sutra» uz određene ispravke ona jednostavno mora živjeti.

Prvi razlog je u tome što su najmlađe kategorije veslača, kadeti i početnici imali čak pet «svojih» regata, gdje su se natjecali a nisu bili «prirepak» većim ili velikim regatama. Na taj način mnogi su nastupili, koji iz suženog programa većih regata ne bi nikako mogli nastupiti, a ovdje su «tesali» svoja prva iskustva. Jer na onim većim regatama idu trenutno najbolji i najiskusniji. Iako pojedini klubovi nisu dali potpunu podršku ligi kadeta, preporučili bi im da promijene svoje mišljenje. Konačno, program lige ima odličan temelj i uključuje niz aktivnosti tijekom cijele godine, što zadržava kadete i početnike konstantno na lokaciji kluba ili na Jarunu. Djeca se jednostavno osjećaju sastavni dio kluba i znaju da netko o njima stalno misli.

Prema programu lige održana su slijedeća kola natjecanja:

1. Duatlon (trčanje i ergometri)
2. Natjecanje u ergometrima
3. Cross natjecanje
4. Daljinska regata
5. Proletna regata
6. Ljetna regata
7. Jesenska regata
8. Brzinska regata
- Sva kola su održana. Posljednje 9. kolo je Božićni nogometnu turnir

Nakon 8. kola pobijednik je VK Trešnjevka, koja je to vodstvo preuzela dva kola ranije od Mladosti. Skupni rezultati su slijedeći:

	1. kolo Duatl.	2. kolo Ergo	3. kolo Kros	4. kolo Daljin.	5. kolo Prolij.	6. kolo Ljetna	7. kolo Jesen.	8. kolo Brzin.	Ukupno
TREŠNJEVKA	29	32	27	80	101	76	121	145	611
MLADOST	29	19	31	78	85	111	87	108	548
ZAGREB	5	15	8	47	53	64	54	47	293
CROATIA	0	0	0	37	38	30	39	43	187

Međutim sigurno da su najzanimljivija bila natjecanja na jarunskoj veslačkoj stazi, te ćemo ih predočiti. Nastupala su godišta 1987. i 1988. i svaka dozna skupina vođena je posebno kako za kadete tako i za kadetkinje. Evo i rezultata:

1987. GODIŠTE, KADETKINJE (1 x KŽ)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Mladost	10	10	10	10	10	50
3. Croatia	5	-	5	7	7	24
2. Trešnjevka	7	-	7	7	-	21

Pobjednica u samicama je Katarina Šebetić iz HAVK Mladosti.

1987. GODIŠTE, KADETKINJE (2 x KŽ)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Trešnjevka	-	12	-	12	12	36
2. Mladost	-	7	12	-	9	28
3. Croatia	-	9	-	-	-	9

Pobjednice su kadetkinje VK Trešnjevke

1987. GODIŠTE, KADETKINJE (GIG - KŽ)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Trešnjevka	-	12	-	-	12	24
2. Mladost	-	9	12	-	-	21

Pobjednice su kadetkinje VK Trešnjevke

1988. GODIŠTE, KADETKINJE (2 x KŽ)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Mladost	12	-	12	12	12	48
2. Zagreb	-	12	-	9	7	28
3. Trešnjevka	-	-	9	7	9	25

Pobjednice su kadetkinje HAVK Mladosti i to: Maša Zibar i Maja Agatić

1988. GODIŠTE, KADETKINJE (GIG - KŽ)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Mladost	-	-	12	9	9	30
2. Trešnjevka	-	-	-	12	12	24
3. Zagreb	-	-	9	-	-	9

Pobjednice su kadetkinje HAVK Mladosti i to: Iva Nevistić, Gabriela Radošević, Andrea Kuzmić, Ivana Uremović i Ana Želić

1987. GODIŠTE, KADETI (2 x KM)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Mladost	9	9	12	12	12	51
2. Trešnjevka	12	12	-	9	7	40
3. Zagreb	7	7	9	-	-	23

Pobjednici su kadeti iz HAVK Mladosti i to: Andrija Mikac i Vedran Saftić

1987. GODIŠTE, KADETI (GIG-KM)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Trešnjevka	12	9	7	12	12	52
2. Mladost	9	12	9	9	9	48
3. Zagreb	7	7	12	-	-	26

Pobjednici su kadeti VK Trešnjevke

1987. GODIŠTE, KADETI (4 x KM)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Trešnjevka	10	13	13	13	13	62
2. Mladost	13	13	10	10	10	56
3. Zagreb	-	-	-	8	8	16

Pobjednici su kadeti VK Trešnjevke

1988. GODIŠTE, KADETI (GIG - KM)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Mladost	12	12	9	12	12	57
2. Trešnjevka	7	9	7	9	9	41
3. Zagreb	9	5	12	7	7	40
4. Croatia	-	7	-	-	-	7

Pobjednici su kadeti HAVK Mladosti i to: Egon Vedriš, Kruno Šešet, Vedran Kuterovac, Martin Sinković i korm. Maša Zibar

1988. GODIŠTE, KADETI (4 x KM)

	4. kolo	5. kolo	6. kolo	7. kolo	8. kolo	Ukupno
1. Mladost	13	13	13	13	13	65
2. Trešnjevka	10	10	10	10	10	50
3. Zagreb	-	-	-	8	8	16
4. Croatia	-	-	-	-	-	-

Pobjednici su kadeti HAVK Mladost i to: Borna Škovran, Matija Vojvoda, Ivan Sudić, Valent Sinković i Ivo Vrkljan

Kao što vidite nažalost ovi konačni rezultati su nedovoljni, jer nismo dobili podatke pobjednika iz ostalih klubova, kao i onih koji su osvojili drugo, treće ili četvrto mjesto, što je ogroman propust organizatora. Zato molimo Marija Jankovića, Dražena Sudića, Damira Matijašeca, Josipa Stolaru, Nikšu Županovića i Borisa Rihtara voditelje lige kadeta, da se ovakvi propusti više ne dogode. Jer NAJBITNIJA je stvar da se pobjednici mogu pročitati IMENOM I PREZIMENOM.

O čemu je raspravljao IO VSD-a?

Jedna od posljednjih ovogodišnjih sjednica Izvršnog odbora VSD-a i VSZSD-a održana je u prostorijama HVK Mornar u Splitu, 9. studenog. Sjednici su prisustvovali Juraj Gamulin (predsjednik), Frane Duboković (HVK Jelsa), Žarko Antunović (VK Bio-kovo), Živko Šimunović (VK Neptun), Goran Primorac (VK Neretv.Gusar), Gojko Boraska (HVK Gusar), Čedo Polak (VK Krka), Nikša Malada (HVK) i Mirko Cvitanić (tajnik). Dnevni red je jednoglasno prihvaćen i odmah se prešlo na rad 8. sjednice. Sjednica je bila ekspeditivna i završila je u roku od dva sata (!). Među inim ustanovilo se da u mnogim klubovima ima trenera kojima bi dobro došlo da steknu zvanje trenera veslanja. Predavanja bi se organizirala nakon odobrenja Olimpijske akademije pri HOO. Onaj tko bi odslušao predavanja i položio ispite dobio bi zvanje trenera veslanja. Prijavljeno je 20 kandidata a vrijeme održavanja predavanja bio bi početkom 2002. godine i to vikendom. Kotizacija bi stajala između 300 odnosno 400 kuna. Cijena će ovisiti o konačnoj prijavi broja kandidata. Jednoglasno je prihvaćeno da se uputi dopis preko prof. Mladena Marinovića Olimpijskoj akademiji pri HOO i zatraži realizacija programa što prije.

Također je prihvaćen prijedlog proslave 50 godišnjica Veslačkog saveza Dalmacije 1952. –2002., a na prijedlog Čede Polaka. Zamoljeni su Polak i G. Lambaša da izrade prijedlog proslave. Klubovi bi trebali sudjelovati u izradi skromne monografije sa osvrtom na rad i rezultate svog kluba u tom razdoblju. U svezi proslave Gamulin je izvjestio da su već naručeni prigodni pokloni za klubove. Postoje dvije varijante održavanja proslave jedna u Splitu prigodom održavanja Veslačkog plesa Gusara a druga varijanta je Šibenik, gdje je Savez i utemeljen. U prvoj varijanti proslava bi se održala 8. veljače druge godine.

U analizi sezone 2001. utvrđeno je da nisu održane 3 regate (Jelsa, Vela Luka, Metković). Goran Primorac izvjestio je prisutne da je sve poduzeto da Gusar u Metkoviću nastavi s radom, a za veslanje je zainteresiran gradonačelnik Metkovića. Želja mu je da izvuče klub iz teške situacije. Dogovoreno je konkretno o financiranju trenera kao i u pomoći sredivanja hangara. Do kraja godine održavaju se testiranja na ergometrima po klubovima 18.11. , a 18.12. održat će se natjecanje na ergometrima u Kaštelama.

Gojoko Boraska izvjestio je da se čeka na nabavu multimedijskog projektora, budući se očekuje da će njegova cijena uskoro biti znatno niža. Također je utvrđeno da tehnička komisija nije obavila razgovore s VSZ-om u svezi prijedloga održavanja Kupa Hrvatske. Jesenske pripreme na vodi nisu ostvarene a treneri po klubovima nisu poradili na međusobnim dogovorima o programima za niže uzraste. Također su prisutni informirani, da je Vrlika i dalje zainteresirana da se realiziraju pripreme za mlađe kategorije veslača jer imaju smještaj za 20 osoba u prostorijama Crvenog križa, međutim potrebno je osigurati krevete i kuharicu. Također se dogovara s g. Lisičinom iz Monmontaže da se realizira izgradnja montažnog hangara u Vrlici. Također bi uskoro trebao biti primljen u VSD i novoosnovani klub VK Sv. Krševan iz Zadra. Isto tako vjerojatno bi otpočeo radom i VK Vis jer dosadašnji trener u Mornara, Tonči Radišić voljan je trenirati mladež u Visu. Oni za sada imaju hangar i nekoliko starih brodova.

Izvršni odbor također je podržao prijedlog HVK Gusar da se daljinska regata u Zatonu proglasi memorijalom «Zlatko Celent», ako na tome bude inzistirao HVK Gusar. Međutim predlaže se da se 1. regata Kupa Dalmacije u Splitu ili regata Sv. Dujma proglasi Memorijalom «Zlatko Celent», jer je njezino održavanje izvjesnije nego regata u Zatonu. Osim toga regatu u Splitu u tom smislu treba podignuti na međunarodnu razinu.

Frane Duboković predložio je da se regata u Jelsi održi krajem rujna ili početkom listopada. Također postoji mišljenje (Gamulin) da

U prostorijama HVK Mornara odradila se sjednica brzo i ekspeditivno jer....

Poslije toga je tribalo u opuštenoj atmosferi riješiti ono, što se nije dovršilo nas sjednici.

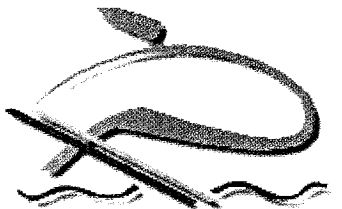
se u srpnju održi noćna regata 2+ za veterane i juniore, ali to sve ovisi od općine Jelsa.

Također je održana rasprava o bodovanju za Kup Dalmacije. Zaključeno je da se u narednoj sezoni ne treba u stvari ništa mijenjati, osim da se uvede kontrolna komisija, te da se smanji razlika od 30 sekundi, što bi utjecalo na kvalitetu natjecanja. Također je predloženo da se klubovi uključe s što većim brojem kandidata za suce, jer permanento nedostaje 4 do 7 sudaca. Seminar trenera i sudaca očekuje se da će se održati pod nadzorom HVS-a, koji je i preuzeo tu obvezu, zbog čega VSD nije ni organizirao seminare prema programu iz ove godine.

Veslački klub Sveti Krševan osnovan je 2000. godine a primljen je HVS 25.11.2000. godine. Zanimljivo je, da tada o tome nije nitko znao u Dalmaciji da je taj klub osnovan a posebno VSD.

Dogovoreno je, da se klub Sv.Krševan obavijesti o održavanju godišnje skupštine VSD-a, gdje će biti i primljen ali uz priloženu dokumentaciju. Također je dogovoreno, da se klubu i pomogne donacijom rabljenih čamaca za odvijanje veslačke djelatnosti. Slijedeća sjednica izvršnog odbora održat će se u Metkoviću 8. prosinca.

BILTEN

Hrvatski Akademski Veslački Klub
MLADOST

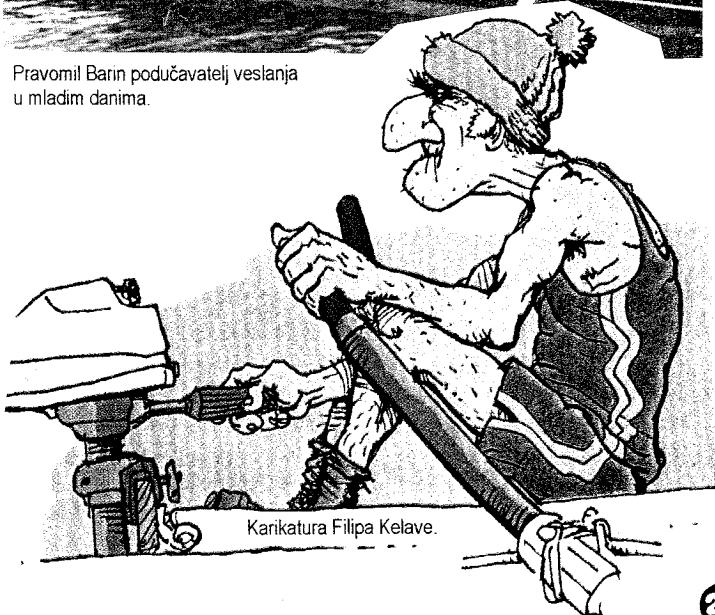
Pred mjesec dana izašao je na svijetlo dana 4. broj BILTENA, HAVK Mladosti, koji je izašao na 20 stranica. Vrlo ukusno uređen u crno-bijeloj i kolor tehnici, jedini je list u Hrvatskoj, kojeg izdaje kontinuirano neki veslački klub. Da ima sve kvalitetniju razinu, pobrinuli su se njegovi urednici Josip Kostelić i Goran Nuskern. U pravilu bi trebao izlaziti svako tromjesečje, međutim i sami urednici kažu da im je najteže naći sugovornike i pisce tekstova. Tehnički dio je mnogo lakši i konkretniji. U 4.

broju upoznajemo se s Borisom Beljakom, članom HAVK Mladost i velikim donatorom kluba (čamci) koji sada živi u Kaliforniji, SAD. Mladi neznaju ništa o njemu a stariji ga se samo sjećaju. Boris Beljak je još uvijek aktivan veslač a nastupio je u osmercu bivše Jugoslavije na Olimpijskim igrama u Helsinkiju (1952). Osim toga ovdje ima i intervju sa Tomislavom Smoljanovićem zatim predsjednikom kluba Pravomilom Barinom. Zatim je dat kratak pregled najvažnijih regata, gdje su učestvovali veslači Mladosti. Tu nalazimo izvještaj s godišnje skupštine kluba, a prikazan je posebno pregled o stanju Zagrebačke lige kadeta. Svoje uspomene iz aktivnih veslačkih dana dali su Branko Vuletić, Josip Justinić i Nikola Čupin. Tu je i prilog o Stretchingu ili kako se po hrvatski kaže «Istezanje i Razgibanje» iz pera Gorana Nuskerne. Također je i izvješće o 6. Sveučilišnoj trci osmeraca, a spomenuti su u slici i riječi i veterani. Priloga ima dosta a zanimljive su i karikature Filipa Kelave, studenta arhitekture, razumljivo člana kluba.

Sve u svemu list je pokrenut iz razloga, da svi članovi i simpatizeri kluba doznaju o radu svojeg kluba i da mogu permanentno pratiti događanja u klubu.

Pravomil Barin podučavatelj veslanja u mladim danima.

Karikatura Filipa Kelave.

U Zagrebu je 20. listopada održan drugi po redu simpozij fizioterapeuta Hrvatske u organizaciji Hrvatskog zbora Fizioterapeuta. Organizator je bilo Ortopedsko traumatološko športsko društvo a bilo je niz vrlo zanimljivih predavanja kao Spondilolisteza / Doc.dr.sc. Vladimir Kovač dr.med., Rana postoperativna rehabilitacija nakon operativnog rješavanja spondilolisteze / Damir Radišić vft., Dinamička stabilizacija lumbalne kralježnice / Antun Jurinić vft., Revizijske endoproteze koljenskog zgloba / Doc dr.sc. Miroslav Hašpl dr.med., Prednja koljenska bol kod sportaša u adolescentnoj dobi / Dr Stanislav Mlakar, dr.med., Propriocepcija u fizioterapiji koljena kod sportaša / Željko Cipčić vft itd. . Pomalo će se mnogi pitati kako je ovaj simpozij «zalutao» na stranice «Veslanja» ali vjerojatno postoji razlog ! Predsjednik organizacijskog odbora bio je Željko Cipčić istovremeno i predavač na simpoziju. Međutim on je poznat u užim veslačkim krugovima iz razloga, jer je pratio već dvije godine naše veslače Marija Vekića, Ante Kušurina i Frane Nissetea tijekom priprema za svjetska prvenstva u Zagrebu odnosno Duisburgu. Njegova prednost u odnosu na ostale fizioterapeuta je u tome, što je i sam bio veslač 6 godina u karlovačkoj Korani, natjecao se na Prvenstvima Hrvatske i dobro je upoznat korz vlastito veslačko iskustvo, što «tišti» veslače. Angažirao ga je trener spomenutih veslača Krešimir Petrović Kempes, a veslači su bili s više nego zadovoljni. Vjerujemo da je u mnogome pomogao da se naši juniori «dokopaju» zlatne i srebrne medalje na dva posljednja SP-a.

JUMBO ČETREDESETI PUTA

Ove godine na tradicionalnoj regati u Villachu od zagrebačkih veslača nastupio je među inim i Julije Boroša Jumbo. Nastup na ovogodišnjoj regati bio je četrdeseti puta za redom a prvi puta nastupio je još davne 1962. godine. Srednje i starije generacije poznaju odlično veslački entuzijazam Julija Boroše, koji uz sve svoje razne obveze je i predsjednik veslačkog kluba Jarun, gdje se okuplja najviše zagrebačkih veterana. Jedan je od veterana koji je nastupio na prvoj FISA Masters regati 1972. godine koja se upravo održavala u Villachu 1972. godine. Inače Julio Boroša bio je prvak bivše Jugoslavije još davne 1953. godine u skifu, a 1964. s Ivanom Lazarom i 1965. s Slavkom Telišmanom prvak bivše Jugoslavije u dublu seniori. E kada bi svi bili kao Jumbo.

IPAK SE OSNIVA SAVEZ !!!

Pred izvjesno vrijeme postavili smo pitanje, da gdje je zastalo osnivanje saveza klubova Istre i Primorja. Čule su se razne priče, da netko ne želi taj savez, zatim da se statut priprema ali da još nije gotov itd. međutim doznajemo da će do saveza ipak doći. Jer iskreno rečeno, organizirano klubovi mogu pred svimšportskim pa i političkim instancama u svoj regiji i županijama više postići nego razjedinjeni odnosno u svojem mjestu ili gradu. Nadamo se da će mo uskoro pisati o osnivanju Saveza.

ŠTO PIŠE JARNJEVIĆ IZ USA ?

Tihomir Jarnjević naš olimpijac iz karlovačke Korane i Ivan Jukić olimpijac iz Osijeka studiraju na istom fakultetu u Americi (New York). «Uhvatili» smo jedno njegovo izvješće koje je Jarnjević poslao svojem treneru Katušinu u Karlovac. «Evo da vas izvjestim o rezultatima iz Philadelphije. Ujutro smo veslali četverac, kojih je bilo oko 40. Bili smo treći iza našeg drugog četverca u kojem su veslali Boban, Juka i Templo a oni su bili prvi. U stvari bili smo drugi, ali smo dobili kaznu i oduzeto nam je 10 sekundi, jer je kormilarica prošla s krive strane bove. U trci osmeraca bili smo prvi od 30, koji su nastupili. Obje trke veslali smo na 5 km. Danas smo imali ponovno testiranje na ergometrima na 6 km. Prvi je bio Juka s 19.48, Boban 20.02 a treći ja sa 20.05 Mislim da su to dobra vremena za ovo doba godine i s tim da uopće ne veslamo na ergometrima. U petak putujemo za Boston gdje se održava HEAD OF THE CHARLES. Tu će biti dosta reprezentacija sveučilišta pa računamo da ćemo se plasirati među prvih deset posada. Trku imamo u nedjelju, pa ću vam se javiti u ponedjeljak (E mailom) rezultatima. Pozdrav svima na Kvaki (veslački dom Korane)».

BRALIĆ I MARTINOV OPERIRANI

Oliver Martinov, standardni član posade osmerca reprezentacije imao je operaciju nosa. Operacija je odlično uspjela i poslije kratkog vremena počeo je opet trenirati punim tempom. Međutim s Nikolom Bralićem i njegovim ramenom situacija je mnogo kompliciranija. Nakon operacije morat će poduže vrijeme mirovati i «oprostiti» se od veslačke staze na duže vrijeme. Sreća je što se to dogodilo u ovom zimskom razdoblju.

KALENDAR NATJECANJA VESLAČKOG SAVEZA DALMACIJE

SIJEČANJ

- 5. - 12. Zajedničke zimske pripreme
- 19. 6000 ergometri / natjecanje po klubovima
- 26. Kaštela – regata za kadete na 1000 m

VELAJAČA

- 9. Split – Daljinska regata za seniore, juniore /6000m/
- 23. Split - Prvenstvo VSD na ergometrima /2000m/

OŽUJAK

- 2. Šibenik – daljinska regata za seniore i juniore
- 16. Split – 1. regata Kupa Dalmacije, Memorijal «Zlatko Celent»
- 30. Zaton – zajedničke pripreme

TRAVANJ

- 6. Zagreb – Croatia open
- 13. Dubrovnik – 2. regata Kupa Dalmacija
- 27. Zagreb – Prvosvibanjska regata

SVIBANJ

- 3. Otvoreno prvenstvo osnovnih škola Dalmacije
Sv. Duje – Dan grada Splita

- 11. Zagreb – prvenstvo osnovnih škola
- 17. Makarska – 3. regata Kupa Dalmacije

LIPANJ

- 1. Zagreb 2002. međunarodna regata
- 8. Metković - Neretvanska regata
Bled – Međunarodna regata
- 22. Kaštela – 4. regata Kupa Dalmacije

SRPANJ

- 6. Zaton – 5. regata Kupa Dalmacije
- 20. Zagreb- Prvenstvo Hrvatske

KOLOVOZ

- 6. – 11. Litva, Trakai – Svjetsko juniorsko prvenstvo
- 18. Jelsa – regata Vela Gospa

RUJAN

- 15. – 22. Svjetsko seniorsko prvenstvo
- ? Tisno – Tišnjanska regata

LISTOPAD

- ? Vela Luka – regata
- ? Jelsa - regata

MOJ VESLAČ

NIKAD TI NISAM ZNALA REĆI

KOLIKO MOJIH MISLI PRIPADA TEBI

NIKAD TI NISAM POKAZALA

KOLIKO STREPNJE

MOJE SRCE ZA TEBE SKRIVA.

A TI SI KROZ ŽIVOT

PROLAZIO SI MIRNO

KAO ČAMAC NA MIRNOJ VODI

KOJI SNIVA.

ZATO TI NE GOVORIM MOJE STREPNJE

A TO DUŠI MOJOJ GODI

JA SAM SRETNNA DOK TI MIRNO PLOVIŠ

PO SREBRNOJ VODI.

Mira Šubić

U ljeti 1998. godine umrla je gospoda Mira Šubić. Igrom slučaja došao sam do pjesme, koju je napisala svojem sinu Davoru, veslaču VK Croatia. Možda je neka majka napisala i ljepšu pjesmu o svojem sinu, ali ova pjesma govori, koliko je voljela svojeg sina ali i sport kojim se on bavio. Možda nema ova pjesma neku veliku pjesničku kvalitetu, to neka prosude čitatelji, ali govori o majci, koja je svoju ljubav prema sinu usporedila sa čamcem na vodi, koji plovi po mirnim vodama Save, Jaruna, Bleda ili bilo koje staze, gdje se njezin sin natjecao ili veslao. A koliko vas ova pjesma podsjeća na pjesme na strepnje majki ili žena čiji muževi plove brodovima po morima i oceanima u želji da njihovi najdraži se vrate kući.

ODRŽANA SKUPŠTINA MORNARA

U nedjelju 25. studenog održana je skupština HVK Mornara. Raspravljano je o protekloj godini ali i o planovima za slijedeću godinu. Članovi Kluba bili su zadovoljni izvješćem jer je vidljivo da se klub konsolidirao i stabilizirao. Obnavlja se teretana a ove godine planira se kupiti dva nova broda. Nažalost klub je napustilo 3 juniora iz sada već bivšeg osmerca, koji su nastavili veslati u u Gusaru. Posebno je naglašeno, da će se u narednom razdoblju najviše posvetiti školi veslanja u cilju širenja baze i traženja novih talenata u veslanju. Nakon izvješća članovi kluba izabrali su novi izvršni odbor kluba i to : Boris Anzulović, predsjednik, Zoran Svoboda, tajnik, te članovi Nikša Malada, Nikša Mardešić, Oliver Šustić i Mario Nazor.

BROD SE IPAK KUPUJE

Pred tri mjeseca održana je regata u Tisnom odnosno Murteru. Zajedničkim naporima Tišnjani i Murterani održali su regatu a isto tako i marketinški odlično su odradili. O tome smo pisali i u «Veslanju». Ono marketinški je završilo tako, da su sakupili novce za oko pola četverca skul, koji im je strašno potreban. Jer da su imali pravi a ne onakav kakav imaju na prošlogodišnjem prvenstvu Hrvatske sigurno bi došli do medalje. Prema onome što smo doznali, govori se da će općina Tisno za drugu polovicu čamca dignuti kredit i kupiti brod «svojoj» daci. Ali sada, kada će brod stići treba i trenirati i donositi medalje u Tisno i Murter. A mi se nadamo, da će to već biti ove 2002. godine.

KAD JE VESLAČ MINISTAR

Kada smo bili u Duisburgu na svjetskom juniorskom prvenstvu bili smo pomalo iznenađeni kako se veslači Jugoslaveni voze u novim kombijima, veslaju u novim čamcima, pa i imaju novaca za trošenje. Tek tada smo doznali da je njihov bivši veslač Danko Dunić ministar financija u Srbiji. Čak je i uposlio dva najbolja veslača Jugoslavije Stojića i Višackog, koji su se u međuvremenu vratili sa studija iz Amerike u svojem ministarstvu, gdje zarađuju solidnu plaću za njihove prilike. Međutim njihova obveza je veslanje, treniranje za regate i nastupe na svjetskom kupu, prvenstvima a ne sjedenje u ministarstvu, pisanje izvješća, i izrada financijska planova ili analiza. Da barem mi imamo isto tako nekog ministra ?

PRVACI HRVATSKE ZA KADETE I KADETKINJE

Ovaj puta dajemo pregled prvaka Hrvatske za kadete i kadetkinje. Kategorija kadeta pojavila se prvi puta na prvenstvu Hrvatske u Makarskoj, kada su i njihove discipline uvrštene u službena natjecanja. I ovoj kategoriji bilo je lutanja koje discipline uključiti a koje ne. Konačno je definirano da se to donosi na discipline :1 x, 2 x i 4 x . Međutim 1995. godine u posljednji trenutak kadeti si izbačeni iz službenog natjecanja, kao nepotrebno a natjecatelji su došli. Ipak trke su održane a naknadno i priznate kao dio službenog prvenstva Hrvatske (?). kada to gledamo s distance od samo šest godina pomalo čudi taj odnos prema kadetskom veslanju. Naredne 1996. godine uveden su dvije kategorije kod kadeta i kadetkinja A i B. To se pokazalo vrlo dobrim s obzirom na uzrast, međutim to se održalo samo jednu godinu. Razlog je što nije bilo dovoljno natjecatelja i pojedine discipline zjapile du «prazne». Od 1997. godine nadalje održavaju se discipline u samvu, dvojcu na pariće i četverac skul. Međutim na daljni razvoj kadetskog veslanja potrebno će biti razmisliti da se opet uvedu kategorije A i B po dobnim skupinama, jer će biti i realnije vrijednovanje. Razlog je nagli razvoj veslanja kod kadeta, jer su se u međuvremenu počele održavati prvenstva osnovnih škola a 2001. u Zagrebu je uvedena i Zagrebačka liga kadeta s jasno naznačenim dobnim skupinama natjecatelja. Dakle vidljivo je kakav je ogroman napredak u samo nekoliko godina u kadetskom veslanju u hrvatskoj.

1 x KM – KADETI A

1991. Neptun	Roni Mladinić
1992. Croatia	Hrvoje Marić
1993. Mladost	Nenad Kukulj
1994. Mladost	Hrvoje Konjevod
1995. Ner.Gusar	Tomislav Popić
1996. Mornar	Mario Borzić
1997. Mladost	Domagoj Jelić
1998. Ošjak	Hrvoje Barčot
1999. Jadran/Zd	Frane Nisetteo
2000. Mladost	Hrvoje Štefinec
2001. Korana	Mario Hajdinić

1 x KM – KADETI B

1996. Ošjak	Baćić Pero
1997. -	DISCIPLINA NIJE ODRŽANA
1998. ništa	
1999. ništa	

2 x KM - KADETI A

1992. Istra	Matija Ražem, Zlatko Turkalj
1993. Mladost	Mario Čop, Dean Subotić
1994. Mornar	Ivan Perasović, Bikola Usenović
1995. Mornar	Mario Borzić, ?
1996. Istra	Slaven Bošković, Andrej Nikles
1997. Mladost	Andrija Mijačika, Julijan Tomšić
1998. Croatia	Dino Šug, Kristijan Karlović
1999. Mladost	Alen Agatić, Borna Petrić
2000. Korana	Tomislav Bogdanić, Tomislav Komučar
2001. Trešnjevka	Bojan Subotić, Hrvoje Jurina

2 x KM – KADETI B

1996. Mladost	Andrija Mijačika, Julijan Tomšić
1997. -	DISCIPLINA NIJE ODRŽANA
1998. ništa	
1999. ništa	

4 x KM – KADETI A

1992. Zagreb	Igor Stojančević, Tomislav Čorić, Alan Herjavec, Marko Markeš
1993. Mladost	Matošević, Saša Čubrić, Turnšek, Hrvoje Konjevod
1994. Mladost	Mihaljević, Čavlia, Ofak, Davorin Šindler
1995. Mladost	?
1996. Jadran/Ri	Rene Knez, Žarko Buneta, Tomislav Ružić,

1997. Mladost	Dino Radović Julijan Tomšić, Andrija Mijačika, Domagoj Jelić, Aleksandar Žigić
1998. Croatia	Luka Šušković, Posavec, Kristijan Karlović, Dino Šug
1999. Jadran/Ri	Bojan Vuković, Igor Zubović, Dean Pupovac, Vedran Poljanić
2000. Iktus	Mate Moguš, Dinko Moguš, Pero Jaman, Goran Stašćik
2001. Kaštela	Hrvoje Sabljčić, Šime Divić, Miran Bujas, Marinko Garbati

4 X KM - KADETI B

1996. Mladost	Aleksandar Žigić, Ivan Richter, Vedran Črnjak, Domagoj jelić
1997. -	DISCIPLINA NIJE ODRŽANA
1998. ništa	
1999. ništa	

4 + KM – KADETI ČETVERAC S KORMILAROM GIG

1994. Iktus	Saša Bajamić, Plaščak, Ivica Stojaković, Kovač i korm. ?
1995. Neptun	?

1 x KŽ – KADETKINJE A

1992. -	
1993. Mladost	Dora Garčević
1994. Mladost	Dinka Koričančić
1996. Neretv. Gusar	Milena Taslak
1997. Istra	Amela Cerić
1998. Iktus	Josipa Steiner
1999. Iktus	Josipa Steiner
2000. Krka	Lucijan Crnogača
2001. Istra	Ida Pervan

1 x KŽ – KADETKINJE B

1996. Tisno	Adrijana Jandrić
1997. -	DISCIPLINA NIJE ODRŽANA
1998. ništa	
1999. ništa	

2 x KŽ – KADETKINJE B

1996. Arupinum	Matea Uguljin, Nicol Dapinguenta
----------------	----------------------------------

2 X KŽ – KADETKINJE A

1992. Mladost	Kristina Coha, Dora Garčević
1993. Jadran/Ri	Nina Malnar, Ivona Škerjanec
1994. Istra	Lada Jerin, Leonora Išić
1997. Istra	Amela Cerić, Danijela Bašić
1998. Iktus	Ivana Maslač, Josipa Steiner
1999. Iktus	Ivana Modrić, Sonja Kešerac
2000. Iktus	Ivana Modrić, Iva Ižaković
2001. Krka	Luciojana Crnogača, Ida Grubišić

4 x KŽ – KADETKINJE

1992.	Disciplina nije održana
1993.	Disciplina nije održana
1994. Iktus	Pofuk, Petrović, Pušić, Ivana Šimac
1998.	Disciplina nije održana
1999. Iktus	Sonja Kešerac, Kristina Tomić, Ivana Maslač, Josipa Steiner
2000. Iktus	Mirela Logara, Ema Vlatković, Ivana Modrić, Iva Ižaković
2001. Trešnjevka	Tanja Hudi, Marina Markeš, Jelena Levicki, Tea Gregurek

Sve ide po satnici., Krešo Klarić, kapetan Pero Arsete počasni Predsjednik VK Neptun i Maro Kapović.

Obećanje treba izvršiti. Mladi Medulinčani iz VK Medulin s svojim trenerom Vladom Šestanom na regati osnovnih škola u Zagrebu. Ipak su se našli u «Veslanju».

Veterani Rijeke konačno veslaju i u «svojoj» gradskoj luci. Konačno su i to dočekali.

Osamnaest sveučilišnih profesora strojaraca na okupu. Ako ih dekan ili rektor ne može okupiti u svojoj «zbornici» neka organizira regatu na Jarunu.

Užurban odlazak na trku osmeraca studenta ove godine u Dubrovniku.

Znanstveni ili veslački razgovori? Prof.dr.sc. Branko Jeren, Rektor zagrebačkog Sveučilišta i Krešimir Čuljak, jedan od najboljih veslača što ga je dala Hrvatska.

Dva Petra, Lovrić i Milin nakon završenih trka ove godine na SP u Luzernu.

U miru božjem odmara se u zelenilu uz obalu Drave tajnik VK riječkog Jadrana Ljudevit Brenc.

Poslije trke i uzbuđenja odmor uz sok i coca colu. Članice VK Tisna u Zagrebu.

Uhvaćeni u razgovoru Igor Boraska i Kažimir Borić.

A kad će opet biti održana regata u Vela Luci ?

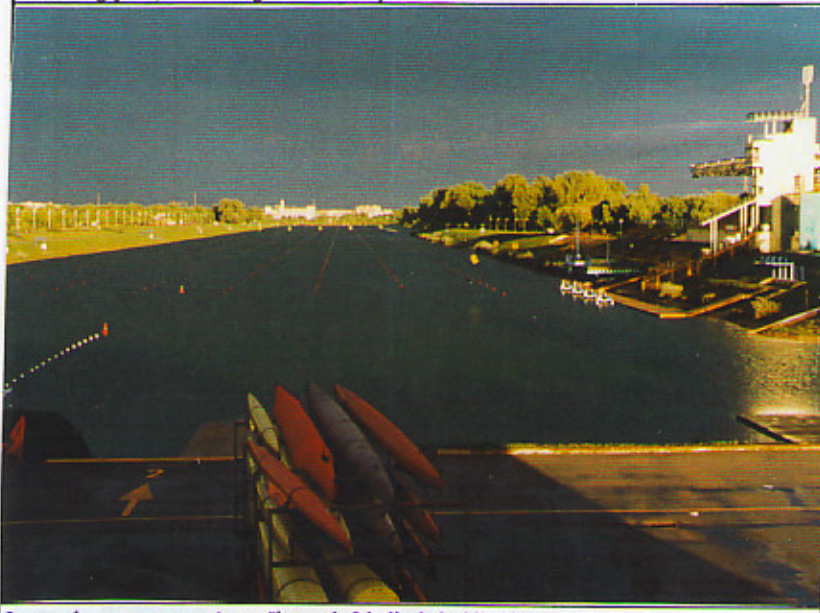
Kaštelani ispod mosta na Dravi u Osijeku, veslaju prema startu.

Veslačke priče i uspomene Velalučana i splitskih Momara, Zoran Svoboda, Tonko Barčot, Tino Dragojević, Tonko Gugić i Nikola Stipaničev-Piće.

Opuštene rasprave Kostelića i Gamulina na Lopudu ove godine.

Jarun nakon nevremena. A površina vode ? i ulje da je, bilo bi hrapavije !!!